

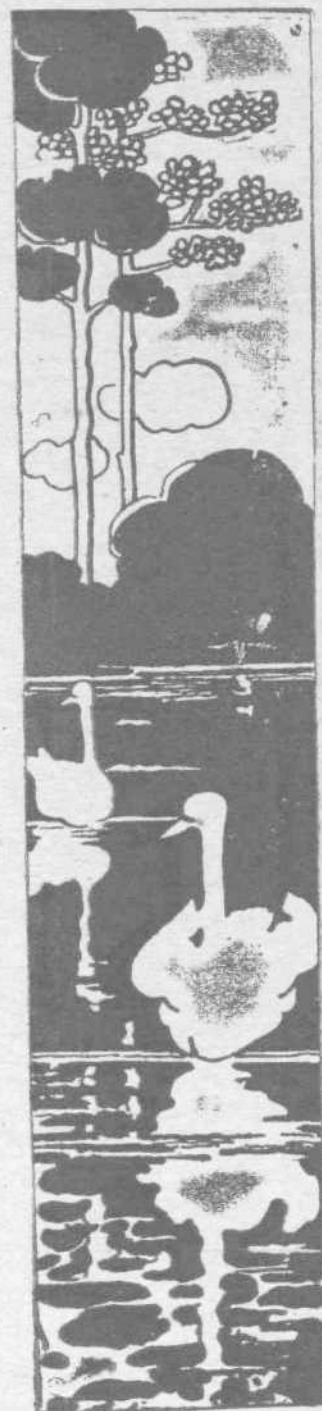
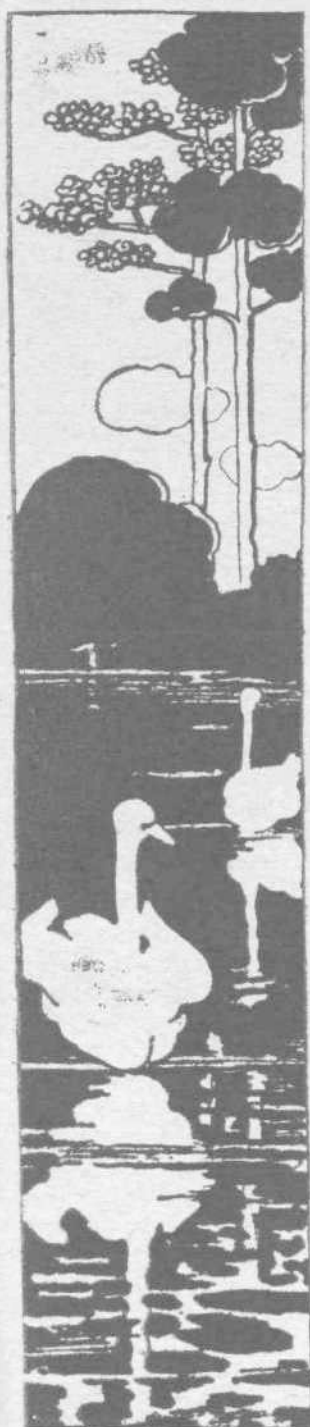
ΚΥΡΙΑΚΗ

Τὸ φύλλον λεπτὰ 10

17 Ἰουλίου 1916

Ἄριθ. 39

ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟ ΠΟΥ ΣΑΣ ΘΕΛΩ!! ΑΚΟΥΣΑΤΕΕΕ!!!

Νέοι, γέροι, ὄμορφοι, ἀσχημοί, κακοί, κακοί, ἀκοῦσατε ! Γεροντοκό-
ρες, παππάδες, μαθηταί, ἐπιτέλλομαι, δασκάλοι, δασκάλες, ἐφοπι-
σταί, ὄλοι καὶ ὄλες—ἀκοῦσατε ! Τὸ χαρτὶ ὅσο πάει κι' ἀκριβαίνει περισ-
σύτερο. "Ἄν ἐξοικονομηθῆ νὰ ὑπερτιμᾶται θ' ἀναγκασθῶμεν ἴσως νὰ
κονομίσωμεν τὴν τιμὴν τοῦ φύλλου πρὸς 15 λεπτά. Σᾶς τὸ λέω ἀπὸ
τώρα καὶ λάβετε τὰ μέτρα σας. "Ἄν θέλετε μπορείτε νὰ ἀποφύγετε
ἐσεῖς αὐτὴν τὴν ὑπερτίμησιν ἐγγραφόμενοι συνδρομηταί. Αἱ συνδρο-
μαὶ θὰ μείνουν αἱ αὐταί. "Ἐξ δραχμᾶς δε' ἐν ἔτος καὶ τρεῖς δραχμᾶς
δε' ἐξ μηνᾶς. Λοιπὸν : Μὲ διαβάσεις : Μ' ἀκουσες : Κε' ἀκόμα κά-
θεσαι : Τρέξε στὸ γραφεῖο ! "Ἡ γράψε μου ὅπου κι' ἐν εἶσαι. Σὲ
περιμένω ."

Η "ΚΥΡΙΑΚΗ,"

Εκδιδόμενη υπό των Έκδοτικών Καταστημάτων της 'Ακροπόλεως' Ίδιοκτήτης: ΒΛ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΙ Έτησία διὰ τὸ 'Εσωτερικὸν Δραχμὰ 6 ἢ Ἐξωτερικὸν Φράγκα 10

Έτος Α΄

18 Ἰουλίου 1916

Άρ. 39

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΟΥ

Τὸ παράρτημα τῆς «Κυριακῆς».

Ἡ «Κυριακὴ» ὡς ἰκανοποίησιν ἐκείνου οἱ ὅποιοι ἐπιμένουν νὰ ἴδουν τὰ λογογραφήματα τῶν δημοσιευμένων ἀπερσιῶν καὶ ἀφιερῶν ἰσοῦς ἀσλίδες εἰδικῶς διὰ λογογραφήματα ἀναγνωσῶν. Τὸ παράρτημα αὐτὸ ὅμοιον εἰς σχῆμα μὲ τὸ τοῦ περιοδικοῦ μας θὰ περιέχεται εἰς ἑκαστον φύλλον, οὗτω δὲ ἡ «Κυριακὴ» θὰ ἐκδίδεται εἰκοσαεπίδως. Προβαίνουσι εἰς τὸ μέτρον τοῦτο, ἐπειδὴ πολλοὶ μᾶς ἐρωτοῦν εἰς ἐπιστολάς τί πρέπει νὰ κάμουν διὰ νὰ δημοσιεύσων ἕνα διήγημα τῶν ἢ ἀνέκδοτον ἢ ποιήμα. Τὰ ἐν τῷ παραρτήματι καταχωριζόμενα λογογραφήματα δὲ ἀπαλλάσσονται τῆς δοκιμασίας πάσης ἐγκρίσεως καὶ θὰ δημοσιεύονται ὡς ἔχουν. Ἡ χρόνον λογικὴ τάξις τῆς ἀφιέρσεως μόνον καὶ οὐδέποτε ἰδιαιτέρα προτίμησις θὰ κανονίζῃ τὴν σειρὰν τῆς δημοσιεύσεως. Τώρα πῶς θὰ μισθώσῃτε νὰ λάβητε μέρος εἰς τὸ παράρτημα αὐτὸ καὶ νὰ δημοσιεύετε δι. γράφετε θὰ τὸ ἴδητε ἐν ἐκτάσει εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.

Ἄλληλογραφία καὶ ψευδοδέλιον.

Πλὴν τῶν ἄλλων τὸ παράρτημά μας θὰ περιέχῃ καὶ ἰδιαιτέρως ἀλληλογραφίαν τῶν ἀναγνωσῶν καὶ ψευδοδέλιον, εἰς τὸ ὅποιον θὰ καλοῦνται οἱ ἀναγνώσται νὰ ψηφίσουν τὸν συγγραφέα τοῦ καλλιετέρου λογογραφήματος, ποῦ δημοσιεύεται εἰς τὸ παράρτημα. Πρῶτα ἢ ψηφοφορία θὰ γείνη κατὰ νομὸν, ἔπειτα δὲ θὰ γείνη γενική. Δηλαδή θὰ ἐρωτηθῶν πρῶτα οἱ ἀναγνώσται. «Ποῖος εἶνε οἱ καλλιετέροι συγγραφεῖς τοῦ νομοῦ οὗτος» καὶ ἔπειτα ἀπ' ὅσους ἐξελέγησαν εἰς τοὺς νομοὺς ποῖος εἶνε οἱ καλλιετέροι; Ἐρωτῶμεν ἐν τῶν προτέρων πῶσον ἢ ψηφοφορία ἀπὸ τῆς ἀνάγκης καὶ θὰ κορῶσιν τὰς φιλοδοξίας ὅλων. Στὴν Ἑλλάδα, περισσότερο ἢ οὐ καὶ ἕτερον μέρος τοῦ φιλοδοξοῦντος ἢ ἀνακηρυχθῶν καλοῖ συγγραφεῖς. Μία φιλοδοξία πολλὴ εὐγενὴς βέβαια διὰ τὴν ὅποιαν ὅμως χρειάζονται καὶ ἄλλοι καὶ ἐργασία. Τὸ νὰ γείνη κανεὶς γνωστός καὶ περιώνυμος εἰς δι. ἴδιον τοῦ χρησιμεύει ποικιλοτρόπως εἰς τὸ στάδιον τοῦ. Πολλοὶ ἄνθρωποι ἠθροκίμωνται καὶ ἐπιτυχοῦν ἐπειδὴ εἶχον τὴν ἰκανότητα, τὴν ἐπιτηδεύοντα νὰ καταστήσων ἑαυτοὺς γνωστοὺς. Ἄλλὰ θὰ ἴητε ἢ φήμη δὲν ἀντιπροσωπεύει πάντοτε τὴν ἀξίαν. Ὑπὲρ τὴν ἀξίαν ἄλλοι ἄνθρωποι μεγάλης ἀξίας, οἱ ὅποιοι ἔμειναν εὐχαριστήμενοι μὲ τὴν ἀξίαν τῶν εἰς τὰ βάθη διακοῦς ἀφανείας. Ἐνὸς ὅμως ἔωμεν εἰς ἕνα αἰῶνα πρακτικόν, ἐνὸς εἰμὲθα ὑπογεγραμμένοι νὰ ἐπικοινωνοῦμεν πάντα μὲ τοὺς ἄλλους, ἐνὸς ὁ ἄγων τῆς ἐπισημοσύνης μᾶς ὑποχρεοῖ νὰ μεταχειρίζομεθα καὶ ἄλλοι πῶς θὰ μᾶς φέρῃ ὅσον τὸ δυνατόν ψηλότερα, γιὰ νὰ φανώμεν, γιὰ νὰ δειξώμεν ἐκεῖνον ποῦ ἔχομεν μέσος μας, εἰμὲθα ἠγαπημένοι νὰ καταφεύγομεν εἰς δι. ἴδιον τὰς ἐδημοσίωσι ἕνα περιβάλλον ἄνετον, ὅπου θὰ ἐκινούμεθα ἐλευθέρως. Ἰ.

δοῦ γιὰτὶ σήμερον μικροὶ καὶ μεγάλοι, σοφοὶ καὶ ἄσοφοι προσπαθοῦν ν' ἀνέλθουν, νὰ ποῦν, νὰ δείξουν τὸ ἔργον τῶν ὄσων τὸ δυνατόν ψηλότερα γιὰ νὰ κερδοῦν καὶ νὰ γείνουν δραῖτοι ὄσων τὸ δυνατόν μακρύτερα. Λοιπὸν, εἶσι μασθῆτε, τροχισθῆτε, ἀμαυρωθῆτε διὰ τὸν ἄγωνα καὶ περιμένετε τὸ ἐπόμενον φύλλον ὅπου θὰ ἴδητε καὶ τι σχετικὸν μὲ τὸ παράρτημα τῆς «Κυριακῆς».

Ἡ Ἄνις Αἰμιλία Καραβία.

Ἡ «Κυριακὴ» μὲ ἐξαιρετικὴν χάριν ἀναγγέλλει εἰς τοὺς ἀναγνώσταις τῆς, δι. ἐξησφάλιον τὴν τακτικὴν συνεργασίαν τῆς διακεκριμένης λογιᾶς Δ)δος Αἰμιλίας Καραβία, ἥτις καίτοι νεαροτάτη, ἔχει κερδίσει ἤδη ἕξ χωριστῶν θένων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν δημοσιογραφίαν. Ἡ Δ)νις Καραβία, τῆς ὁποίας τὸ πρῶτον χρονογράφημα ἐδημοσιεύθη δι. ἴδιον ἀκὴν δωδεκαετίῃ εἶνε ἡ πρῶτὴ Ἑλληνίς δημοσιογράφος ἡ ὁποία δημοσιογραφεῖ ἐξ ἐπαγγέλματος, τακτικά. Θὰ οἶς προσφέρῃ καὶ ἐβδομὰ τὴν Ἀθηναϊκὴν κίνησιν καὶ τὰς ὠραίας καὶ ἐνδιαφερόσας «Ἐπιστολάς τῆς Ἐξοδέλφης». Εἰς τὴν τελευταίαν στήλῃν αἱ ἀναγνώσται τῆς «Κυριακῆς» θὰ μποροῦν νὰ ἐρωτοῦν καὶ νὰ δίδουν ἀφορμὴν ὡς ἀναπτύσσεται καὶ ζήτημα ἐνδιαφέρον τὸν κόσμον τῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων. Φυσικὰ δὲν ἐνοουόμεν, δι. ἀποκλείονται καὶ οἱ ἀναγνώσται ἀπὸ τὸ εἶδος τῆς «Ἐξοδέλφης». Μποροῦν καὶ αἰτοῦ νὰ εἰσέρχονται ἐλευθέρως καὶ νὰ συζητοῦν. Εἶνε εὐπρόδοκτοι.

Ἄλλη πάλι μῦθος.

Ἀληθινὰ πολλὴ μονότονη, πολλὴ ὁμοιομορφία θὰ ἴητε ἢ ζωὴ ἢ δὲν ὑπῆρχε τὸ νέον αὐτὸ δημιουργημὰ τοῦ Παραδείσου— ἢ Ἀμερικανίδα νὰ ὡς προσφέρει καὶ ὅσον καὶ ἀπὸ μίαν ἐκκεντροκίτητα, ποῦ ὡς διασκοπεῖ τὴν ἀλλὴν τῆς μονοτονίας. Λοιπὸν, νομίζετε κυρία μου, δι. κἀμετε τίποτε ἐξαιρετικὸν ἢ καλὸν, ἢ φροδῆ φροδῆτες δύο πῆχες ἀπὸ τὸ ἕνα φροδῆ, ἢ φροδῆ φροδῆτες, ἢ φροδῆ φροδῆτες, ἢ φροδῆ φροδῆτες, οἱ ὅποιοι εἶνε οἱ καλλιετέροι καὶ ἐξαιρετικὸν. Ἀπὸ τὴν μαζεύσῃ γάτες καὶ οὐλοῦν σὸ σπῆτι τῆς ἐμάζευσεν μίαν ἀδελφὴν οἰκονόμειαν ἀπὸ πέλωρια φείδια. Καὶ μίαν θεογίαν ἐσπῆσαν τὰ φείδια ἐγῆσαν ἀπὸ τὸ δωμάτιον τῆς κυρίας καὶ οἱ τοιαῦτοι εἶσι τοῦ σπῆτιος ἐγῆσαν ἀπὸ τὰ ἀπαρσιμένια τῶν, ἄλλοι ἀπὸ τὴν οὐκία, ἄλλοι ἀπὸ τὰ παράθυρα, ἄλλοι ἀπὸ τὴν οὐκία τῆς πυκαυῆς, ἄλλοι μισοκινούμενοι, ἄλλοι μὲ τὰ νυχικὰ τῶν φεύγοντες τρομασμένοι ἀπὸ τὰ δωματῖα τῶν ὅσων θάτρεχαν μέσα σ' ἕνα παρθένο δόσος τῆς Ἀφρικῆς εἰς τὸ ὅποιον θὰ τοὺς ἐπιτίθεντο ἀγρία θηρία. Καὶ πῆσαν στὴν ἀουνοῦκα καὶ εἶπαν δι. ἢ ζωὴ τῶν ἴηται μαζὶ τύχο, δι. καὶ ἕνα πῶς σὸ ἕνα δωμάτιον, πῶς σὸ ἄλλο ἀκούονταν παρακίτικὸς φωνὴς ἐνὸς κοικάρου, ἐπειδὴ τὰ φείδια τῆς Κας Ρίνγκλ περιεφέροντο ἐλευθέρως εἰς τοὺς διαδρόμους καὶ ἐμπαίναν οὐ καὶ ἕνα δωματῖον ἐλευθέρως. Καὶ ὁ δικαστὴς ἐκάλει τὴν Καν Ρίνγκλ καὶ ἡ Κας Ρίνγκλ κατέθεσεν ἀπαδέ-

στα, δι. δὲν ἔκαμε τίποτε ἐξαιρετικόν, ἐπειδὴ ὅλοι αἱ κυρίαὶ τοῦ καλλιετέρου κόσμου ἔχουν φείδια σπῆτια τῶν. Καὶ ἀνέφερε ὄνομα τὰ γνωστοτάτων κυριῶν τοῦ καλοῦ κόσμου τῆς ἈΝέας Ὑόρκης ποῦ εἶχαν πέλωρια φείδια σπῆτια τῶν, στὴν κάμαρά τῶν. Λέγουσιν δι. ἢ Ἀμερικανίδα εἶνε ἐπιλή, εἰλικρινῆς, ἀγνή, πρωτόγονος— ἴσως αὐτὴ εἶνε ἡ αἰτία ἢ δικαιολογουσα τὴν οὐκίαν καὶ προτίμησιν τῆς πρὸς τὸ ἔρπετον, τὸ ὅσων πρῶτον ἐγγνώρισεν ἢ γυναῖκα ποῦ ἔπλεον ὁ Θεὸς καὶ τὸ ὅποιον πρῶτον ἔγεινε ἀροση— ἄς εἶνε....

Ἰόμοι ἐν βίᾳ.

Οὐδέποτε συνοικεῖσιν οὐκ ἐπῆσαν καὶ γάμοι ἐτελέσθησαν μὲ περισσότερην γρηγοράδα, ὅσον τώρα μὲ τὸν Ἑυρωπαϊκὸν πόλεμον εἰς τὰ ἐμπολεμὰ φρονὰ καὶ πρῶτον καὶ περισσότερο πάντων εἰς τὴν Ἀγγλίαν. ἴσως ὅμως ἀπὸ τὰ πολλὰ ἐν βίᾳ συνοικεῖσιν ἐν ποῦ ἀναφέρει τελευταῖον Ἀγγλικὸν περιοδικὸν ἀποτελεῖ τὸ ἔρπετον. Ἐνας Ἰταλὸς ὑπολοχάρης πῆγε μὲ ἄδειαν μηνιαίαν ἀπὸ τὸ δικτικὸν μέτωπον εἰς τὴν πατρίδα του, ἐπιστρέφον δὲ παρέμεινε τρεῖς ἡμέρας εἰς τὸ Λονδίνον, σκοπεῖον ν' ἀναχωρήσῃ τὴν τρίτην διὰ τὸ μέτωπον. Τὸ ἔρπετον τῆς δευτέρας ἡμέρας ἐγγνώρισεν μίαν δεσποινίδα εἰς κάποιον χορὸν, τὴν ἐρωτεύθη, τὴν ἐξήγησε εἰς γάμον, τὴν ἐνυμφεύθη τὴν ἐπομένην τὴν μεσομβριανὴν δὲ ὄρας μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ γάμου ἀνεχώρησαν οἱ νεόνυμφοι διὰ Φλόριαν καὶ ἐκεῖ ὁπλοχαγὸς πεγαυεῖσιν τὴν οὐκίαν τῆν, ἀναχωρήσας διὰ Γαλλίαν. Δὲν ἐγγνώρισεν τὴν γυναῖκα του οὐτε εἰκοσιεπτάσας ὄρας. Κάπως γρήγορα— τί λέτε;

Η ΕΥΚΑΙΡΙΑ

— Γιὰ καὶ λόγῳ τὸ νόστιμον καὶ νῆον ἔκείνη καρίται ἐνυμφεύθη αὐτὸ τὸ γέρον πλοῦστο; — Ἐπειδὴ τῆς ἀφίσεως δι. ἢ πῆσαν γι' αὐτὴν καὶ ἔτσι ἀπεφάσισεν νὰ δοκιμάσῃ τὴν τύχην τῆς.

ΠΑΡΑΒΙΑΣΘΗΚΕ

Ἐκεῖνος. - Ἄλλ' ὑποσχέθη στὴν οὐκίαν μου, δι. δὲν θὰ ἔξαναπαρνευθῶ. Ἐκεῖνη. - Καὶ θὰ μὲ ἀπορρίψῃς δι. ὑπόσχασιν ἐθεύσαν πρὸς μίαν νεκράν; Ἐκεῖνος. - Ἄ. Ἀλλὰ δὲν πέθανε ἀκόμα ἢ γυναῖκά μου.

ΚΑΛΟΣ ΠΗΠΕΥΣ

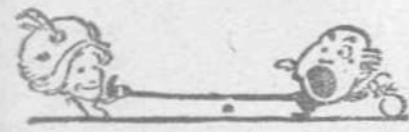
— Ἀγαπῶ πολὺ τ' ἄλογο. — Τὸ μάντευμα. — Πῶς; — Σ' εἶδα χθὲς ποῦ πῆσαντες καβάλλα καὶ εἶχες ἀγκαλισμένον τὸ ἄλογο ἀπὸ τὸ λαίμω.

ΤΙ — ΨΕΜΜΑΤΑ;

Ἡ πύργος. - Ἄν ἢ μῦθος ἐπιβάλλει ἀκόμα καὶ νῶντες φροδῆτες δὲν ἔξω τί θὰ κάμουμε. Ὁ οὐκίος. - Ἐγὼ ξέρω—θὰ τῆς φροδῆτα.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΣΤΑ ΚΕΝΤΡΑ-ΣΤΑ ΘΕΑΤΡΑ-ΠΑΝΤΟΥ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΙΜΙΛΙΑΣ

ΣΤΗΝ ΚΗΦΙΣΣΙΑ

— Ἐπῆρα τὸ τηλεφωνικὸν νῆμα, ἀπὸ τὸ ὅποιον περνοῦν ὅλοι αἱ ἀπὸ ἐχρησθῆσαν ἐκμισθώσεις καὶ χωρὶς νὰ τὸ θέλω ἄκουσα καὶ ἐγὼ μὲ τὸ λογάκι. Ἐκεῖνη τὴν ὄρα ὑπῆρχεν ἕνωσις μὲ τὸ ἔξωθεν Μελᾶ. Δὲν φταῖα ἐγὼ δι. ἢ ἂν ἄκουσα, ἐν πάσῃ περιπτώσει γιὰ νὰ εἶμαι ἐν τῇ σῆς τὰ διαβιάζω μὲ τὴν σύστασιν ἐχρησθῆσαν.

Ἡ φωνὴ ἀπὸ τοῦ Μελᾶ ἔλεγε, — ἴσως πρέπει νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας περασμένα μεσάνυχτα. Ἄδουσαν σερὶ μὲν καὶ κομῆθ. Δίπλα μου ἔχω μίαν δεσποινίδα, ποῦ γράφει ἕως τὸ πρῶτ. Τὸ φῶς μπαίνει ἀπὸ τὴν χαρακίδα τῆς πόρτας καὶ καλεῖ ὅλα τὰ κομμάτια ἀπὸ τὸ παράθυρον. Καὶ ἔστωρα ἢ πῆσαν τῆς ν' ἀκούσῃς πῶς ἴρατσουναί. Σοὶ εἶνε σὰ νῆρα. Καὶ ὅπως μάλιστα κατανοῦν ἐδῶ τὰ νῆρα μᾶς. Ἐνα ἔξαρχοβαλῶτο πιάνε, δεκαπέντε ὄργανάκια... καὶ ἔστωρα αὐτὴ ἢ φωνὴ τῶν ἐρασιτεχνῶν, ποῦ κάμουν συναγωνισμὸν κατὰχρησῆσαν. ἴσως μὲν καὶ κανεὶς νὰ τοῦ μείνη τίποτε γερὸ μέσα τοῦ μ' αὐτὴ τὴν ἰστέια, ποῦ περναῖ; Τέτοια νῆρα, στὴ ζωὴ μου δὲν τὴν πέρασα ποτὲ. Ἄλλὰ ποῦ τοῦ μὲν μιλῶ; Ὅταν θέλω νὰ πῶ κάτι, οἱ ἄλλοι μὲ κερνούσων μὲ τῆς ματιῶν τῶν καὶ ὁ ἄντρας μου μὲ ἐξήγησεν δι. πληρώνουμαι εἰκοσι ὄραχμὲς παισίν.

Δὲν πρόβησεν νὰ τελεῖσῃ, ποῦ ἢ ἄλλη φωνὴ τὴν διακόπτει μὲ κρότον κερανοῦ. Καὶ μπιὲν σῆρρ, δὲν φταῖει ποῦ μῆνει στοῦ Μελᾶ, μὲ ἔχει καὶ παρῶνα. Πῶς φαίνεται πῶς εἶσι ἐπαρρησιώσας. Καὶ γιὰ τὴν ἀξιοπρέπειάν σου σὲ συμβουλεύω νὰ μὴ πῆς σὲ κανένα τίποτε... πρὸ πάντων στὴν ἄντρα μου.

Ἐδῶ τὸ νῆμα ἐκόπηκε.

ΜΕ ΜΠΑΣΤΟΥΝΑΚΙ

Λεπτά, ὑψηλά, θαμνὰ, εὐλόγηται τὸ καὶ ἕνα μὲ τὴν δικὴν τοῦ χάρι στριφογυρῆται στὰ γάβρα τῶν παραθερισῶν, ὡσὸν νὰ ἔχουν προορισμὸν κάποιου κρηγῆματος. Καὶ θέβαια τὸ μπαστουνακί εἶνε τὸ σύμβολον τοῦ παραθερισμοῦ, εἶνε ὅμως καὶ σπητῆρον. Ἐξέσωσε μίαν δικαιολογίαν, διὰ τὴν ὅποιαν παραθερίζει ὁ κόσμος εἰς τὴν Κηφισσίαν. Ἄφου δὲν ὑπῆρχεν ἕνωσις φροδῆ, μῆτε καμιά ἄλλη διασκεδασίς, ὅλα αὐτὰ τὰ ἀναπληρῶναι ἢ ἀπόλαυσις τοῦ μπαστουνακίου. Μὲ νὰ οἶς ποῦ εἶχεται νὰ περῶσῃ κανεὶς ἕνα καλὸκαίρι στὴν Κηφισσίαν γιὰ νὰ κρατῆ ἕνα μπαστουνακί.

ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΑΡΙ

Τὸν καλλιετέρου παραθερισμὸν εἰς τὸ Κεφαλαρί τὸν κάμουν οἱ ὄργανοτεχνῆδες καὶ δι. ἢ στρατιὰ τῶν παντοειδῶν ἐπαίτων. Ὅποιος—θέλει νὰ εὐρῇ τὴν ἠπαλήθνην τοῦ νυκτεμένου ἐκεῖ τὴν ἔχει καλὰ. Ἀπὸ τὰ χαράματα τοῦ Κυρίου ὄσων τὰ ἄλλα χαράματα τὰ ἔργα ἀνάκα ὑφάνων ἀδύνατον τοὺς μελοδραματικῶς τῶν τόνους. Χάρην ποικιλίας δι. ἔρχεται τὸ τραγοῦδι τῶν περιπλανημένων καταδρόμων καὶ τὸ μαρτύριον τοῦ κροῦστοῦ, τοῦ στροβίλου, τοῦ παραλύτου, ποῦ γυροῦει νὰ μαζεύσῃ τὰ καλλί του γιὰ νὰ πῆσῃ στὰ λουτρά. Ἄ. Ὅλα καὶ ὅλα παραθερίζουν καλὰ στὸ Κεφαλαρί.

ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

Στὸ ἔξωθεν Φασὰ συνεκεντρώθησαν ἔλασι οἱ φημιστικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ κεφαλαία. Μοῦναί μὲ τὸν χρόνον γίνεται τακτικὴ ἢ ἀρμυρῆς τῶν, ἐν τούτοις ὑπῆρχον ἀκόμη ἀρκεταὶ γαλλιτέχνιδες. Αἱ δὲ κυρίαὶ ζωγράφου ἀπερῶσαν ὅπως διοργανώσων μεταξὺ τῶν ἑκθεσιν ἔργων τῶν, χάρην φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ.

Τέπος ἐκστρατείας πρὸς ἀναζήτησιν θέματος εἶνε ὁ ρομαντικὸς Κοκκιναράς. Ἐκεῖ μὰ μὲ τὸ θέμα τῶν εὐρίσκων καὶ τὴν δροσίαν τῶν. Κάτι δὲ, ποῦ δὲν ἔμεινεν ἀπὸ κανένα ἀφωχρησιστον εἶνε τὸ ἐκκλησάκι τοῦ Κεφαλαρίου, ποῦ μῆνει τῆς περισσότερας Κυριακῆς ἀλειτούργητος.

Πάλιν καλὰ ἀφοῦ ἄρχισεν καὶ στὴν Ἑλλάδα νὰ παραθερίζῃ ἡ Τέχνη.

ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ὅσοι ἀπέμειναν εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐξακλυθῶν νὰ φεύγουν ἀπροσεχῶς. Τοὺς καθυστερεῖ ἀκόμη ἢ μολισμα τῶν, ὁ ὄδοντοιστρῶν τῶν, κάποιος λογαριασμοί, ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον ἢ μὴ ἀνεύρεσις δωματίου. Πουθενά μῆτε στὴν Ἀττικισίαν, μῆτε στὸ Λουτράκι.

Περιεργὸς ἰδέα τῶν Ἀθηναίων. Ἡ λέξις «παραθερισμὸς γι' αὐτοὺς σημαίνει Κηφισσίαν—λουτράκι. Πέραν τῶν συνόρων αὐτῶν, ὁ παραθερισμὸς χάνει τὴν σημασίαν του.

Καὶ τόσα νησιά, πολλὴ ὁμορφότερα καὶ ποῦ περισσότερον μίαν ζωὴν ἀσυγκρίτως ἀπολαυστικότερον ἀπὸ τὸ ἄλλοσ τῆς Κηφισσίας, ἔχθησαν; Ἄλλὰ, παρῶντων, ἐκεῖ δὲν φθάει ὁ μόνος λόγος τοῦ κρηγῆτος καὶ τότε... τὰ ἔξωρα τοῦ παραθερισμοῦ... πᾶνε χαμένα.

ΝΤΟΡΕΓΙΑΝΝΑΚΗΔΕΣ

Οἱ Ντορεγιαννακῆδες εὐρίσκονται εἰς μίαν διαρκῆ διαμαρτυρίαν. Τοὺς φταῖει τὸ θέατρον, ἢ ἔστω, τὸ τραῖον, ὁ κινηματογράφος, ὅλα τὰ τιναζέων μὲ ἕνα θαρῆτον, ὄψ. Μονάχα τὸ περιβάλλον τοὺς δὲν τοὺς περῶσῃ. Κ' ἔτσι ἀπὸ τῆς 6 πὲ ἀπόγευμα, μὲ διακοπήν μόνον δειπνοῦ, ἕως τῆς 2 τὴν νύκτα στέκουν φρουροὶ πιστοὶ τῶν Δαρβαναλλίων.

Κ' ἔστωρα τοὺς φταῖει ἢ Ἀθῆνα.

ΣΤΟ ΦΑΛΗΡΟ

Ὅσοι καταθεσῶνται στὰ Φάληρα ἀπολαμβάνουν καὶ δροσίαν καὶ ὁμορφίαν. Ἄλλ' ἔως ἔτου φθασῶν εἰς τὸν σκοπὸν τῶν ἀλλοιμένων τῶν τί τραζέων. Μὲ τὸ ἐρετικὸν εἶδος τοῦ στοιβάματος εἰς τὰ τραῖνα ἢ φράσις «σὴν σαρδέλλες» ἔχασεν τὴν σημασίαν τῆς γιὰτὶ ἐπέρας κυριαλετικῶς τὰ ἔρα τοῦ σαρδέλλοποιήματος.

Κ' ἔτσι ἢ μόνη μας ἀπόλαυσις ἔμεινε καὶ αὐτὴ γιὰ τοὺς ἐροπλιστάς. Χωρὶς αὐτοῦ τῆτος δὲν μπορεῖ ὅμως ἀπὸ τὰς διαφόρους ἐπιθεωρήσεις.

ΛΟΥΤΡΑ ΜΕ ΚΑΛΙΤΣΕΣ

Τὸ πρῶτ τὰ τραῖνα δίδουν περισσότερην ἀνεσιν καὶ ἔτσι οἱ Ἀθηναῖοι μᾶς ἀπορρίσκουν μὲ ἐντελὴ ἑλλειψὴν διασταμοῦ νὰ καταθεσῶν καὶ πάρον τὸ λουτράρον στὴ θάλασσα.

Ἐφέτος τὸ ἔνδυμα τοῦ λουτροῦ τῶν καθωρέσθηκε πολυτελέστερον ὑπὸ ἐπισημὴν κοκκαταρίας. Μεταξὺ τὰ ματιῶν, ποῦ δειγνὸν καλλίγραμμα ὅλα τὰ κρημὰ καὶ κοκκατικὰ σκουράκια, ἀποτελοῦν τὴν βαλασπινὴν τουαλέτταν του. Πολλὰ κυρία εἰσεβάθων καὶ μὲ μεταξωτῆς κάλτσες. ἴσως καὶ αὐτὸ τὸ περιπέλον περιβέλιμα νὰ εἶνε ὀλιγότερον ἀπολαυστικὸν τὸ μπάνιο. Ἄλλὰ εἶνε τόσος καλλισθητικὸν καὶ πρὸ πάντων διὰ μερικῶν κυριῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἐπιβάλλεται αὐτὴ ἢ εὐσεμισμόν... — Τὴν προσεχῆ φορὰ θὰ μιλήσωμε καὶ γιὰ τῆς τουαλέττης.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΑ ΘΕΑΤΡΑ

Τί γίνεται στὰ θεάτρα εἶνε εὐκόλο νὰ τὸ μάθῃ κανεὶς, ἀλλὰ τί γίνεται στῆς σκηνας, εἶνε πολὺ δύσκολον.

Αἱ κυρίαὶ μᾶς ἐνοουῦν αὐνεὶ καὶ καλὰ νὰ μὴ ἀρῶνται κανένα νὰ βλάτῃ εἰς τὴν σκηνήν. Εἶνε εἰς ἀξίαν ἀπορίας πῶς ἀντιλαμβάνονται αὐτὸν τὸν ἄρπον ἀφοῦ μόνον τῶν τιμωροῦνται ἀπὸ τὰς ὀμορφύλων τῶν.

Ἀίφνης χθὲς τὸ θράδον ἤμουν στῆς Κυβέλης εἰς τὴν μέσῃν τοῦ τρίτου μιάγγκου. Ἐμπρὸς μου ἐκθῆντο αἱ δύο κορὰ γνωστῶν νευρολόγου καὶ βιγνῶτο, ἢ καπέλλα ποῦ μὲ ἐπιστοποίησαν ἀπὸ τὴν πρῶτην στιγμὴν δι. δὲν πρέπει νὰ ἔγω καμιά ἐλπίδα δι. θὰ ἴδω ἔγνος προκρηγῆτος. Κ' ἐνὸς ἀγωνιζόμενον νὰ εὐρῶ ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ στυμένα πυρεβόλαια μίαν διέξοδον, τὰς ἄκουσα νὰ λέγουν διὰ τὰς ἐμπροσθῆν τῶν καθήμενῶν κυριῶν.

— Μὰ τί ἀκατάλογιστες αὐτὲς ἐδῶ. Δὲν θέλουνε μικρότερα καπέλλα. Δὲν θέλομε τίποτε. Τῆς ἐπαρρησιώσισες.

Ὡς φαίνεται ἢ κυρίαὶ τὸ ἄκουσαν καὶ ἐγῆσαν μὲ ὄψιν πειραγμένον διὰ τὸ συστήσων περισσότερην εὐγένειαν εἰς τὰς ἐκφράσεις τῶν. Ἄλλὰ μολίς ἀντίκρησαν τοὺς ἴδιους εὐμεγέθεις κεφαλικούς κύργους ἠκρέθησαν νὰ τοὺς κυττάξων ἐκρηκτικὰ καὶ νὰ γελῶσων.

Ἄλλὰ μὲ αὐτὴν τὴν ὄραϊαν ἐκδίκησιν τί ἐκατάλαβα ἐγὼ, ἢ ὅποια βγάσω πάντοτε μὲ ἴσον τὴν σεβασμὸν πρὸς τὸν πλησίον μου, τὸ καπέλλο μου.

ΤΑ ΕΡΓΑ

Ἄν πρόκειται περὶ ἔργων, ἕως τὴν ὄρα αὐτὰ ἀνεπαρρησιώσισες μὲ ἐξαιρετικὴν ἐκκεντροκίτητα, τὸ θέατρον τῆς Κυβέλης. Ἀπὸ τῆς τελευταίας ἐπιτυχίας τῆς τὸ «Κο

ΚΩΜΩΔΙΑ... ΓΙΑ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΠΑΙΔΙΑ

Η ΛΟΓΙΚΕΥΟΜΕΝΗ ΗΛΙΚΙΑ

ΥΠΟ ΣΕΣΙΑ ΔΟΡΡΙΑΝ

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΓΛΕΟΝΩΡΑ ΓΚΡΑΧΑΜ, δωδεκαετής.
ΒΕΑΤΡΙΚΗ, φίλη της, δεκατριετής.
Π. κ. ΔΑΡΡΥ ΓΚΡΑΧΑΜ, μητέρα της Γλεονώρας.
ΔΑΡΡΥ ΓΚΡΑΧΑΜ, πατέρας της Γλεονώρας.
ΜΙΣ ΜΟΝΤΓΚΟΜΕΡΥ και **Ο. κ. ΤΡΕΝΤΣ**, οικογενειακοί φίλοι.
ΣΑΡΑ, υπηρέτρια των Γκράχαμ.

Η σκηνή εις την βιβλιοθήκην ενός σπιτιού. Η Γλεονώρα, ένα σοβαρό δωδεκαετές κοριτσάκι, κάθεται εις τὸ τραπέζι και διαβάζει. Εισέρχεται ἡ Βεατρίκη.

ΒΕΑΤΡΙΚΗ. Ἦρθα στὰ τέσσαρα, ἀγαπητή μου. Τί στιγμή πού μου τηλεφώνησε, εἶχα με πινακίσει. Τί συμβαίνει λοιπόν, ἀγαπητή μου; Τίποτε δυσάρεστο;

ΓΛΕΟΝΩΡΑ. Θέλω νὰ ζητήσω τὴν γνώμην σου, Βεατρίκη. Σὺ γνωρίζεις τὴ ζωὴ πολὺ καλύτερα ἀπὸ μένα. Τὸ δυσάρεστο πού μου εἶπες εἶπε ὅτι ὁ μπαμπᾶς καὶ ἡ μαμά ἀπεφάσισαν νὰ διαζευθοῦν. Ἐνοεῖτε τώρα, Βεατρίκη, ὅτι δὲν με συμφέρει νὰ ἐκτεθῶ, τώρα πού θῶκνω κι' ἐγὼ στὸν κόσμῳ καὶ ἐστὶ ἐσκέφθηκα νὰ περπατήσω νὸ τὸ σταματήσω τὸ κακὸ. Ὑστερα, με ποῖν ἀπὸ τοὺς δυὸ νὰ πάω; Ὑστερα πολὺ καὶ τοὺς δυὸ, καὶ μοῦ φαίνεται πὼς δὲν θὰ ὀνοῦ ἄλλο, παρὰ νὰ γυρῶ διαρκῶς ἀπὸ τὸν ἕνα στὸν ἄλλον. Αὐτὸ ὅμως θὰ ἦταν φοβερὸ γιὰ μένα. Ποιὰ θὰ ἦταν ἡ κοινωνικὴ μου θέσις;

ΒΕΑΤΡΙΚΗ. Καλὴ ἔσται σὺ, Ἐλεονώρα, μὴν τὸ παίρνεις δὲ καὶ τόσο κατὰκαρδὰ. Νὰ σοῦ πῶ, ἐγὼ θὰ εὐχαριστοῦμαι ἀν ἐχώριζαν ὁ μπαμπᾶς καὶ ἡ μαμά μου γιὰ λίγο καιρὸ. Ὁ μπαμπᾶς μου, ἔλεπες, εἶχε φοβηθῆ, φαίνεται, πὼς ἡ μητέρα, ὅταν θὰ γινόταν μητέρα, δὲν θὰ ἐφρόντιζε τόσο γι' αὐτὸν, καὶ ἐστὶ ἡ μαμά περναίει ὅλο τὴν ἡμέραν, προσπαθώντας νὰ τοῦ ἀποδείξῃ πὼς εἶχε ἀδικῶ. Καμμιά φορὰ μοῦ φαίνεται πὼς εἶμαι περιττὴ ἐγὼ μέσα στὸ σπίτι.

ΓΛΕΟΝΩΡΑ. Ἀμ' ἡ μαμά μου πού δὲν ἔχει τίποτε ἄλλο στὸ νοῦ της παρὰ τοὺς συλλόγους της καὶ τὴν ἰδέαν της καὶ τὴν φιλανθρωπικῶν ἐργασίαν της ...

ΒΕΑΤΡΙΚΗ. Φιλανθρωπικῶν ἐργασίαν. Ἀγαπητή μου Ἐλεονώρα, ἐγὼ ὅταν μεγαλώσω, δὲν θὰ εἶμαι ἀπὸ τὸν πατέρα νὰ γορεύω καὶ νὰ κάνω κόρτε καὶ νὰ περνώ τὸν καιρὸ μου καλὰ καὶ ὅπως πρέπει καὶ ὄχι νὰ γλιῶ τὴν ὑγείαν μου καὶ νὰ ἐργάζομαι δυὸ ὄρες, ἀκούς, τὴν ἐβδομάδα γιὰ φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς. Δὲν μοῦ λέει, μισοὺν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον;

ΓΛΕΟΝΩΡΑ. Μὰ ἐστὶ μοῦ φαίνεται.
ΒΕΑΤΡΙΚΗ. Ἄ, νὰ, μιὰ ἰδέα.
ΓΛΕΟΝΩΡΑ (ζωηρῶς). Τί;
ΒΕΑΤΡΙΚΗ. Νὰ τοὺς χωρῖσης ἐσὺ.
ΓΛΕΟΝΩΡΑ. Ἐγὼ. Μὰ ἐγὼ δὲν θέλω νὰ χωρῖσουν.

ΒΕΑΤΡΙΚΗ. Ἄ, καμμένη, τί ἀπλὴ πού εἶσαι. Καθόλου δὲν καταλαβαίνεις τί θέλω νὰ πῶ. Νὰ τοὺς πῆς μονάχα, ὅτι, ἀν δὲν ἀγαπήσουν, θὰ κυττάξῃς νὰ βρῆς ἄλλους γονεῖς.

ΓΛΕΟΝΩΡΑ. Βεατρίκη, μὴ γίνεσαι τελοῦτα.
ΒΕΑΤΡΙΚΗ. Πόσο πίσω εἶσαι, κομμένη Ἐλεονώρα. Εἶσαι καὶ σὺ, ὅπως ἕλος ὁ κόσμος πού κάνει τὸ σοβαρὸ. Δὲν μπορείς ποτὲ νὰ νουθε-

σῆς μιὰ καινούργια ἰδέα. Τὴν περιφρονεῖς ὅσο νὰ πλῆθῃς, καὶ τότε τὴν παραδέχεσαι καὶ σὺ. Μὰ δὲν μοῦ λές, μπορείς νὰ ὑπάρῃ ἄλλη παιὶ ἀποτελεσματικὴ; Διάλεξε ἄλλους γονεῖς, πῆς τους νάρθῃν ἐδῶ, ὅστερα φώναξε τὴ μαμά σου καὶ τὸν μπαμπᾶ σου καὶ ἀνάγγειλέ τους τὴν ἀπόφασίν σου.

ΓΛΕΟΝΩΡΑ. Μὰ εἶνε παράλογο αὐτὸ τὸ γῆθιο, Βεατρίκη, γιατί δὲν θὰ μπορέσω νὰ τὸ σέρω εἰς πέρας. Ὑστερα νὰ σοῦ πῶ, δὲν μ' ἀρέσει νὰ πάω ἄλλους γονεῖς.

ΒΕΑΤΡΙΚΗ. Βρὲ παιδί μου, δὲν χρειάζεται νὰ τὸ φέρῃς ἴσα μετ' ὁ ἄκου. Ἐσὺ ξέρεις τί κοῦτὶ πού εἶνε οἱ γονεῖς, καὶ ἀπὸ ὅσα εἶδα πού κάνουν οἱ δικοὶ σου, δὲν ἀποτελοῦν ἐξαιρέσι. Ἄν τοὺς πῆς ἐσὺ, ὅτι κατὰ τὴν γνώμην σου ὁ γάμος τους ἔχει ἀποτύχει καὶ ὅτι ἀπεφάσισαν νὰ διαζευθοῦν, ἄλλους γονεῖς πού σοῦ φαίνονται πὼς μετρημένοι καὶ μυαλωμένοι, εἶμαι βεβαία πὼς θὰ τοὺς γυρίσης τὸ μυαλὸ καὶ θὰ τοὺς κάμῃς νὰ ἀναβῶν ἐπ' ἔπειρον τὸ διαζυγίόν τους. Ποιὰ ἦταν ἡ ἀφορμὴ πού μαλώσανε;

ΓΛΕΟΝΩΡΑ. Ἦ ἐρεθιστικότης τῆς μαμάς. Ἐστὶ ἀκούσα πού λέγανε γῆθες.
ΒΕΑΤΡΙΚΗ. Λοιπὸν Ἐλεονώρα, κοίτους θὰ ὄλεσε νύχτες πατέρα καὶ μητέρα;
ΓΛΕΟΝΩΡΑ. Νὰ, τὴ μίς Μοντγκόμερυ. Θὰ προτιμοῦσα νύχτα αὐτὴν γιὰ μητέρα. Καὶ τὸν κ. Τρέντς γιὰ πατέρα. Καὶ οἱ δυὸ τους μένουν σὲ τοῦτο τὸ σπίτι, καὶ θὰ ἦταν τόσο ἀρμονικὸ ζευγάρι.

ΒΕΑΤΡΙΚΗ. Ἐλεονώρα. Ὁ κ. Τρέντς καὶ ἡ μίς Μοντγκόμερυ δὲν εἶνε παντρεμένοι μαζί.
ΓΛΕΟΝΩΡΑ. Αὐτὸ νὰί, μὰ ἴσως νὰ γίνονται κι' αὐτὸ, ἀν εἶχαν αὐτὴ τὴ σχέση ἀπεναντί μου. Νομίζω πὼς θὰ τοὺς καταφέρω, Βεατρίκη. (Εἰσέρχεται ἕξωρα ἡ κ. Γκράχαμ).
Ἡ κ. ΓΚΡΑΧΑΜ. Ἐλεονώρα, πού εἶνε τὰ κυάλια μου; Ὁ, καλημέρα, ἀγαπητὴ Βεατρίκη. Δὲν ἦξερα πὼς ἦσαν ἐδῶ.
ΓΛΕΟΝΩΡΑ. Μαμά, ἔθελκ νύχτερα ἀν ἀποφασίστατε μετ' ὁ μπαμπᾶ νὰ χωρῖσετε.
Ἡ κ. ΓΚΡΑΧΑΜ. Ἐλεονώρα, νὰ μὴ κάνῃς οὐδέναις ἐρωτήσεις γιὰ πράγματα πού δὲν σ' ἀντικρίθουν.
ΓΛΕΟΝΩΡΑ. Δὲν μ' ἀντικρίθουν. Μαμά, εἶλω νὰ μοῦ ἀπαντήσης, ἐπιμένω.
Ἡ κ. ΓΚΡΑΧΑΜ. Πολὺ καλὰ. Λοιπὸν, νὰί, πρόκειται νὰ χωρῖσουμε. Αὐριο τὸ πρωτὸ θὰ κάμωμεν τὰ χαρτία. Μὴν εἶδες τὰ κυάλια μου;
ΓΛΕΟΝΩΡΑ. Ὁχι, μαμά. (Ἡ κ. Γκράχαμ ἐξέρχεται). Δὲν ἔχομε καιρὸ νὰ κάμωμε τίποτε. Ἄλλὰ πρέπει ὅποσδήποτε κατὶ νὰ προσπαθήσῃν. (Τρέχει εἰς τὸ τηλεφώνον). Κέντρον. Δώστε μου τὸ δωμάτιον Νο 6. Εἶνε αὐτοῦ ἡ μίς Μοντγκόμερυ;
ΒΕΑΤΡΙΚΗ. Πρόσεξε νὰ μιλήσῃς μετὰ τὴν Ἐλεονώρα.
ΓΛΕΟΝΩΡΑ. Μὴ με ἐνοχλῆς καὶ σὺ, Βεατρίκη. Ποιὸς; Ἡ μίς Μοντγκόμερυ; Ἐδῶ εἶνε ἡ Ἐλεονώρα Γκράχαμ. Μάλιστα, πὼς τὸ ἐμθάβασε; Ὅθ' ἔχετε τὴν κληρονομίαν νὰ μοῦ κάμῃτε μιὰ χάρι; Μιὰ ἐξαιρετικὴ χάρι. Δὲν μπορῶ νὰ σὰς πῶ τώρα περὶ τίνος πρόκειται. Γιὰ νὰ τὸ μάθετε πρέπει νάρθῃτε ἐδῶ. Μπορεῖτε νάρθῃτε ἀμέσως; Ὁ, μίς Μοντγκόμερυ, πρέπει νάρθῃτε, εἶνε τόσο σοβαρὸ, σὰς θεοῦ. Ὁ, καλὴ μου. Γιὰ πῆτε μου ἀλήθεια, μίς Μοντγκόμερυ, πὼς μεγαλιέστερ εἶσθε ἀπὸ μένα; Δεκατρία χρόνια; Μιὰ στιγμή, παρακαλῶ. Βεατρίκη, εἶνε ἀρκετὰ μεγάλῃ γιὰ νὰ γείνη μητέρα μου;

ΒΕΑΤΡΙΚΗ. (σοβαρῶς). Ὁ, καὶ μετὰ τὰ παραπάνω.
ΓΛΕΟΝΩΡΑ. Πολὺ καλὰ, μίς Μοντγκόμερυ. Θάρθῃτε ἀσφαλῶς, ἀλήθεια; Ὁρεθιστὸ. Καὶ τώρα γιὰ τὸν πατέρα. Ποιὸ εἶνε τὸ δωμάτιον τοῦ κ. Τρέντς; Ἄ. Τώρα θυμήθηκα. Κέντρον. Δώστε μου τὸ δωμάτιον Νο 21. Βεατρίκη, λές νὰ μὴ θελήσῃ νάρθῃ;
ΒΕΑΤΡΙΚΗ. Δὲν πρέπει νὰ τὸν ἀφήσῃς νὰ μὴ θελήσῃ. Δὲν ξέρεις νὰ πιάσης τοὺς ἀνδρας; Πῆς του πὼς κινδυνεύεις.
ΓΛΕΟΝΩΡΑ. Κέντρον, ὁ κ. Τρέντς; Ἐδῶ εἶνε ἡ μίς Γκράχαμ ... ἡ Ἐλεονώρα. Μοῦ κάμῃτε μιὰ μεγάλῃ χάρι; Θέλετε νὰ κατεβῆτε σὺν ἐπιμερισματῶν; Πῶς; Μὰ ξέρετε, σὰς χρειάζομαι τώρα. Ὁ, κύριε Τρέντς. Δὲν μπορείτε; Ὁ, ἀγαπητὴ μου. Καὶ πὼς νὰ κάμω; Πῶς νὰ κάμω χωρὶς ἐσῆς. (Μὲ ἀδύνατον φωνὴν). Πρέπει νὰ σοῦ πῶ λοιπὸν ὅτι ἐρίσκωμαι σὲ κίνδυνον - καὶ ὅτι σὲ χρειάζομαι. Ὁ, τί καλὸς πού εἶσθε. (Κραμὰ τὸ κέρασ). (Τὸ κουδοῦνι εἶς ἐξώπορτα κτυπᾷ δυὸ φορὰς καὶ ἡ Ἐλεονώρα ἀναπηδᾷ).
ΓΛΕΟΝΩΡΑ. Εἶνε ὁ μπαμπᾶς. Δὲν ἔχει παιὶ κλειδί. Λέει πὼς δὲν εἶνε παιὶ τὸ σπίτι του αὐτὸ λοιπὸν τί τὸ θέλεις τὸ κλειδί; Ἄκουσε λοιπὸν, Βεατρίκη, τί ἐσκέφθηκα νὰ κάμω. Πρῶτα - πρῶτα θὰ πῶ τῆς μαμάς καὶ τοῦ μπαμπᾶ, πὼς ἀν δὲν μείθουν μαζί, ἐγὼ θὰ πιάσω ἄλλους γονεῖς, καὶ πὼς τοὺς ἦρα κίβλας, καὶ νὰ τοὺς, αὐτοὶ εἶνε.
ΒΕΑΤΡΙΚΗ. Ὑστερα;
ΓΛΕΟΝΩΡΑ. Ὑστερα καὶ προσπαθῶ με χίλιων - δυὸ ἐρωτήσεις ν' ἀνακαλύψω τί ἀφορμὴ εἶχαν νὰ μαλώσουν.
ΒΕΑΤΡΙΚΗ (σκεπτικῶς). Πάλῳ καλὰ τὸ σκέφθηκα. Καὶ γὰρ πού νὰ πάω; Ἐγὼ καμμὶ δουλειὰ ἐδῶ;
ΓΛΕΟΝΩΡΑ. Ναι, τὸ εἶλας κι' αὐτὸ ἔπει μου. Ἐπὶ θὰ καθῆσῃς σὲ καινὸ τὸ γραφεῖο καὶ θὰ γράφῃς τὰς ἐρωτήσεις μου καὶ τὰς ἀπαντήσεις τῶν, κι' ἐστὶ νὰ γείνουν διασφιστὰ καὶ νόμιμα. Ὑστερα μπορείς καὶ σὺ νὰ κάνῃς ἐρωτήσεις. Ἐσὺ ὅταν μιλήσῃς ἔχεις πάντα κάτι ἐξίπνο νὰ πῆς.
(Τὸ κουδοῦνι κτυπᾷ καὶ φωναὶ ἀκούονται. Ἡ Σάρα εἰσάγει τὴν μίς Μοντγκόμερυ καὶ τὸν κ. Τρέντς).
ΓΛΕΟΝΩΡΑ. Τί γρήγορα πού ἦρθατε κι' οἱ δυὸ σας.
Κυρ. ΤΡΕΝΤΣ Ἐλεονώρα, εἶμαι τρουερὸς περιέργως. Γιὰ πῆτε μου, δεσποινίς, τί κίνδυνον διατρέχετε;
ΜΙΣ ΜΟΝΤΓΚΟΜΕΡΥ. Κίνδυνον. Διατρέχετε κανένα κίνδυνον, Ἐλεονώρα; Δὲν μοῦ εἶπες τίποτε ἐμὲ.
Εἰσέρχεται ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γκράχαμ
Κυρ. ΓΚΡΑΧΑΜ. Τί καλὰ πού ἦλθατε. Πῶς γοίρω πού σὰς ἔλεπε.
ΜΙΣ ΜΟΝΤΓΚΟΜΕΡΥ. Νὰ σὰς πῶ, δὲν μπορῶ νὰ αἰνῶ ...
Κυρ. ΤΡΕΝΤΣ. Οὔτε κι' ἐγὼ. Ἐβλέπετε, ἡ Ἐλεονώρα ...
Κυρ. ΓΚΡΑΧΑΜ. Ἄ, ὄχι, θὰ μείνετε κι' οἱ δυὸ νὰ γεμιατίσωμε. Δὲν θέλω ν' ἀκούσω ...
ΓΛΕΟΝΩΡΑ. Ὁχι, μητέρα, ἄρσῃς τὸ γαῦ μὲ κατὰ μέρος ὅσο νὰ τελειώσωμε τὴν ὑπόθεσιν πού ἔχω ἀναλάβει. Κάθεσε, παρακαλῶ, μίς Μοντγκόμερυ; Καὶ ὁ κ. Τρέντς ἐκεῖ. Μπαμπᾶ, μαμά, θέλετε νὰ καθῆσθε ἐδῶ στὸν καναπέ; Βεατρίκη, εἶσαι ἐτοιμῃ; (Ἡ Βεατρίκη)

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 13ην Σελίδα)

ΤΑ ΕΠΤΑ ΣΤΑΔΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

Ο ΕΡΩΤΑΣ ΣΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΔΕΝ ΣΒΥΝΕΙ ΠΟΤΕ

1ον ΣΤΑΔΙΟΝ

Ἡλικία - τεσσάρων χρονῶν. Ἡ γέννησις τοῦ ἐρωτικῶ ἐνστικτοῦ μέσα στὸν ἀνθρώπον. Ὁ ἦρωσ μας ἀνακαλύπτει, ὅτι τρέφει φλογερὸν καὶ ἰσχυρὸν ἐρωτικὸν πάθος διὰ τὴν παραμάνω του.

2ον ΣΤΑΔΙΟΝ

Ἡλικία - ἕνα χρόνον. Ἡ Ἐξέλιξις τῶν μικρῶν μαθητῶν. Ἰσως ἡ Εὐα τὴν καθιέρωσε ὅταν ἀπελάσσει νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν διαίταν ὁμοιωτικῶν — ἐν' ὄχλαδι, ἕνα μῆλον, ἕνα πορτοκάλι, ἕνα καρδί εἰς τὸ πᾶν ἐδῶ ...

3ον ΣΤΑΔΙΟΝ

Ἡλικία - δεκαετῶν. Εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτὴν ὁ ἦρωσ μας προσπαθεῖ νὰ πείσῃ μίαν ἐ'τραφῆ γῆραν, ὅτι εἶνε θεὸς, ἀγγελος, λουλοῦδι ... Ἐδῶ ἀναχωρᾷ τὸ ἐνστικτον τοῦ γάμου — ἀμύρρωτο μὲν ἀκόμα, ἀλλὰ πάντα ἐνοχλητικόν.

4ον ΣΤΑΔΙΟΝ

Ἡλικία - εἴκοσι πέντε ἐτῶν. Ἡ μανία γάμου ἔχει κυριεύσει τελείως τὸν ἦρωά μας. Ἀκούει ἕνα θοῦρον ἐμβατήριον, ἀκούει τὸ μῆρσ τοῦ Λοῦγκριν; Ἀδιάφορον. Αὐτὸς οὐνεύρεται τὴ νύχτ. τὰ στεφάνια, τὸν παπᾶ, τὸ ρύζι, τοὺς εἰδυομας κουμπάρους, τὸ μικρὸ ἀπαρτεμέντο μέσῃ ἐνα ἦψου μέρος τῆς πόλεως, τὴ γυναικεύσ του, τὸ παιδάκι του, τὴν ἡσυχίαν καὶ γλυκὴ εὐτυχίαν, ἀρμονικῆς, ὀλιγομελοῦς οἰκογενείας ...

5ον ΣΤΑΔΙΟΝ

Ἡλικία - σαράντα ἐτῶν. Ἀγρία καὶ ὀμῆ πραγματικότης. Παιδιὰ, σκυλιὰ, σόκους, βάσανα, ἐλπί. Εἰς τὸ σταδίου αὐτὸ ὁ πωχρὸς ἀνδρας ἀνακαλύπτει τὴν γλῶσσα μίαν κρυφῆς ματιᾶς καὶ τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ μυστικῶ κέρτε. Κυττάξτε τὴ διέθυσιν τῆς ματιᾶς στὴν εἰκόνα ...

6ον ΣΤΑΔΙΟΝ

Ἡλικία - ἐξήντα ἐτῶν. Ὁ ἦρωσ μας τώρα εἶνε φαλακρὸς, ἀλλ' εὐτυχῆς. Ὁ ἦρωσ τὸν καταλαβαίνει μετ' ἄνδρα δύναιμιν καὶ ἐρχεται σ' αὐτὸν τραγοῦδωντας τὸ «Σφιξέ με».

7ον ΣΤΑΔΙΟΝ

Ἡλικία - ὀγδόντα ἐτῶν καὶ πέραν. Ἡ τελευταία φάσις τοῦ ἐρωτικῶ ἐνστικτοῦ εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ὁ ἦρωσ μας ἀνακαλύπτει ὅτι τρέφει φλογερὸν καὶ ἰσχυρὸν ἐρωτικὸν πάθος διὰ τὴν παρομόνα τοῦ σπιτιοῦ του καὶ ὅτι ἐφθασε εἰς τὸ ἐνμείον ἀπὸ τὸ ὅποιον ἐξελίχθη. Κυττάξτε καὶ τὸ 1ον σταδίου, παραβάλετε καὶ μὴ συγκινήθητε.

Ὁ ἦρωσ τοῦ ἀνθρώπου ἔχει αὐτὸ τὸ διασκεπτικὸν καὶ εὐχάριστον (εἰς τοὺς ἄλλους;) ὅτι οὐδέποτε ἀποθνήσκει. Μεταβάλλεται φυσικὰ καὶ ὡς πρὸς τὴν φύσιν καὶ ὡς πρὸς τὴν ἔντασιν, ἀλλ' οὐδέποτε ἐξαλείφεται τελείως. Ἰσως ἔμοιβε τὸ διασκεδαστικώτερον χαρακτηριστικὸν εἰς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἐρωτος τοῦ ἀνδρὸς — ἀπὸ τῆς πρώτης παιδικῆς τοῦ ἡλικίας μέχρι τῆς τελευταίας ... παιδικῆς τοῦ ἡλικίας — εἶνε ἡ πικιλία τῶν γυναικῶν πρὸ τῶν ὁποίων καίει τὸν λιβανὸν τοῦ θαυμασμοῦ καὶ αἰσθηματικότητος του. Ἡ εὐχέρεια καὶ ἡ ταχύτης μετὰ τῆς ὀπείας ἕνας ἀνθρώπος ἔμπορεῖ νὰ κατακυκλίσῃ ἀπὸ τὸ πρῶτον σταδίου τοῦ ἐρωτος (ἡ μάλλον ἀπὸ τὴν πρῶτην ταχύτητα) εἰς τὸ τρίτον εἶνε καὶ αὐτὸ ἕνα ἀπὸ τὰ εὐχάριστα θεάματα τοῦ ἐρωτος. Εἰς τὸ νόστιμον σάκισσα πού σὰς προσέφεραν, ὀφειλομένη εἰς τὸ ἐπιθέειον χεῖρ τῆς γνωστῆς Ἀγγλίδος γελοιογράφου Δίδου Δέλλιας Κοντλιπ, καθὸς ἀνδρας θὰ βρῇ καὶ ἐλπίδας καὶ ἐνθουσιασμοὺς διὰ τὸ αἰσθηματικὸν τοῦ σταδίου. Καὶ πρῶτον: Ὁ ἰδ., ὅτι εἶμι εἰμῆθα τῆ ἰδιο εἰς τὸ εὐριώτερον ζήτημα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ καρδιά καὶ μόνον ἡ καρδιά ἔχει τὸν λόγον. Καὶ ὑπάρχει ὀρεκτὴ παρηγορία γιὰ ὅλους μας εἰς τὸ γεγονός

ὅτι καὶ ἄλλοι γονατίζουν πρὸ κάποιου ὀραϊσμοῦ, ὅτι καὶ ἄλλοι θεωροῦν μιὰ γυναῖκα τὸν ὀραϊσμοῦ, θαυμασιώτερον, ἐξαιρεσιώτερον ἄγγελον τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι καὶ ἄλλοι παντρεύονται, ὅτι καὶ ἄλλοι ἔχουν σόκους καὶ παιδιὰ καὶ βάσανα, ὅτι τέλος πάντων — ἀς ὀμολογῶμεν καθαρὰ καὶ ἔσστερα τὸ δουλικὸν εἰς τὸ ὅποιον συρόμενοι ἀπὸ τὰ γερᾶματα προσφέρωμεν τὴν βροσερᾶν ἀνοδοσμηγ τῶν λουλουδιῶν ὡς καὶ τὴν παναρχαίαν ἀγκινάραν τῆς καρδίας μας δὲν εἶνε τὸ μόνον δουλικὸν οὗτε ἡμεῖς κάμνομεν κατὰ ἐξαιρετικόν. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὸ ἴσον σκίτσον ἐμπνέει κάποια μελαγχολία καὶ ἴσως εἰς μερικὸς, ἔχει πολὺ αἰσιολόγησι, κάποιαν ἀπελπίαν μάλιστα. Βλέπετε ἰκανοί, ὅτι ὀμῆ ἡ ἐνέργειά του πῆγε χαμένη ἀνακαλύπτει ὅτι, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ ἐρωτος δὲν ἔκαμε ἄλλο εἰμῆ νὰ διαγράψῃ ἕνα φαῖλον κίβλον καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν πρῶτον σταθμὸν ὅτε παιδάκι ἐνοιῶσε τὸ πρῶτον στερρόμα τῶ ἐρωτος μέσα του γιὰ τὴν παραμάνω του. Ἀλλὰ καὶ γι' αὐτὴ τὴ σκέψις ὑπάρχει μιὰ διέξοδος, ὅπως γιὰ κάθε σκέψις. — Δὲν εἶμαι ὁ μόνος. Ὅλοι ἐστὶ κάνουν. Ἐστὶ εἶνε ὁ ἀνθρώπος, μπορεῖ τὸ γερωντάκι νὰ πῆ μέσα του παρηγορούμενον.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΞΑΔΕΛΦΗΣ ΣΑΣ

ΕΛΑΤΕ

Αγαπημένες εξαδελφούλες,

Δεν ξέρω αν έτυχε ποτέ ν' απαντηθούμε σε κανένα σταυρογράμμι, δεν γνωρίζω καμιά σας και γω σας είχα μια άγνωστη, που γίνεται σήμερα δική σας, που σας κάνει εξαδέλφους της και εγώ καλεί σ' αυτήν έδω την γωνιά να κουβεντιάσετε. Κι' αν δεν μάς ενώνει μια προσωπική γνωριμία, μάς ενώνουν όμως τα χρόνια μας, που οι μαγικοί των δεικτες περνούν αυτήν την στιγμή από πάνω από την ώρα των ίδιων ψυχικών αναπαυμών μας, από την ώρα που σημαίνει τα ίδια μουσικά έγχερτρία του εσωτερικού εγώ μας. Είπε ή περὶ κατ'άλλους στιγμὴ τὰ νὰ ἐνώσουμε τὸν λογισμό μας. Είπε ή στιγμὴ τῶν πρώτων ξημεριώνων, που προκαλούν ἀτέλειωτα ἔρω τήματα, που σπρώχνουν τὴν φαντασία σὲ ἐπικίνδυνα δημιουργήματα που κλονίζουν τὴν ψυχή με τὸ ἀτέλειωτο γέννημα τῆς ἀμφιβολίας και τῆς ἀπειρίας. Είπε ή στιγμή που ξεδιπλώνεται μπροστά μας ή ζωὴ εἰς ὅλη τὴν ἀλήθειά της και κάθε της πτυχὴ εἶνε κ' ἕνα καινούργιο σφαιρίδι στὴν γυάλα, που εἶνε ἀκόμη ἀόρατος ἀπὸ τὸ μαρμάρι τῆς γνώσεως και ἀπὸ τὸ θαρρὸ φορτίο τῆς πείρας. Εἶδατε ποτὲ τὰ μάτια σας μεσ' στὴν κωμῆρητὴν ὄσαν σὺλογοῦσθε κατὶ με τὴν προσπάθεια νὰ βρῆτε τὴν λύσιν του ; Εἶδατε πῶσο σκετῶδες εἶνε τὸ θέαμα τους και πῶσο τρόμο για τὸ ἀγνωστο ή πῶση γαλήνη, μὲ τρομακτικὴ γαλήνη για κάτι, που τὸ ἀντικρύζουν σὲ ἀμφίβολο εὖς τῆς χραυγῆς ;

Αἰσὼν ἔλατε μετ' ἡμῶν νὰ λύσουμε ὅλες αὐτὲς τῆς ἀπορίας. Ἐλάτε ὅμως με τὴν ἴδια εἰλικρίνεια, που ἔχουν τὰ μάτια σας ὅταν πρόκειται νὰ μὴν τὰ κωτῶξετε στὸν καθρέφτη. Ἐγώ με νὸ συζητήσουμε τὸσα ἐρωτήματα και ἄλλες τὸσες ἀμφιβολίες, που τῆς μακεύουμε κάθε ὥρα ἀπὸ τὴ ζωὴ μας και ἀπὸ τῆς ζωῆς τῶν βιβλίων.

Ἐγὼ θὰ εἶνε μιὰ ὄρα νὰ κάθε ζήτημα, που ὅλ' ἔργη στὴν ἀντιλήψή μου και σεῖς, καλὲς εξαδέλφουλες, θὰ μοῦ ἀποκρίνεσθε και θὰ τὸ συζητήσουμε μετ' ἡμῶν. Ὅλ' ἔργη καλὲς ἀδελφούλες, θὰ μοῦ ἀποκρίνεσθε και θὰ τὸ συζητήσουμε μετ' ἡμῶν. Ὅλ' ἔργη καλὲς ἀδελφούλες, θὰ μοῦ ἀποκρίνεσθε και θὰ τὸ συζητήσουμε μετ' ἡμῶν.

Ἐλάτε νὰ κουβεντιάσουμε και θὰ ἴδῃτε πῶσο καλλὰ θάχουμε νὰ πούμε.

Με ἀγάπην

Ἡ ἐξαδέλφη σας ΑΙΜΙΑΙΑ

ΣΗΜ. - Αἰ ἐπιστολὰ τῶν ἀγνωστωτῶν μας διὰ τὴν νέαν αὐτὴν στήλην δῶν νὰ ἀπευθύνονται εἰς τὰ γραφεῖά μας ἀπρὸς τὴν ἐξαδέλφην Διμιτρίαν.

ΣΥΝΤΟΜΙΑ

Ὁ ἀρχισυντάκτης (εἰς τὸν συντάκτην τῆς κομμικῆς κινήσεως). Σὰς εἶπα νὰ γράψετε τὴν κομμικὴν κίνησιν ὅσο μπορεῖτε συντομότερα. Μὲ δύο λέξεις. Δὲν ἔχομεν χρόνον.

Ὁ συντάκτης. Εἶπε πολὺ σύντομη. Ἄκουτε (διαβάξτε ἀπὸ τὸ χειρόγραφο του). «Τοῦ εἰς τῆς Κας Μπουμ.— Ἡ Κα Μπουμ σερβίγει. Ἡ Κα Πῶρ ὀμιλεῖ, ή Κα Πῶρ παιζει σὲ πᾶνον. Τὸ πᾶνον οὐδὲν. Τὸ οὐκὼ γαυγίλει. Ἡ γάτα νιαουρίζει. Ἡ Κα Ἀλι κοιμᾶται. Ἡ Κα Καλεοῦσα ροχαλιζει. Ὁ Κος Μπουμ τραβᾷ τὰ μαλλιά του».

Ὁ συντάκτης. Εἶπε πολὺ σύντομη. Ἄκουτε (διαβάξτε ἀπὸ τὸ χειρόγραφο του).

Ὁ συντάκτης. Εἶπε πολὺ σύντομη. Ἄκουτε (διαβάξτε ἀπὸ τὸ χειρόγραφο του).

Ὁ συντάκτης. Εἶπε πολὺ σύντομη. Ἄκουτε (διαβάξτε ἀπὸ τὸ χειρόγραφο του).

Ὁ συντάκτης. Εἶπε πολὺ σύντομη. Ἄκουτε (διαβάξτε ἀπὸ τὸ χειρόγραφο του).

Ὁ συντάκτης. Εἶπε πολὺ σύντομη. Ἄκουτε (διαβάξτε ἀπὸ τὸ χειρόγραφο του).

Ὁ συντάκτης. Εἶπε πολὺ σύντομη. Ἄκουτε (διαβάξτε ἀπὸ τὸ χειρόγραφο του).

Ὁ συντάκτης. Εἶπε πολὺ σύντομη. Ἄκουτε (διαβάξτε ἀπὸ τὸ χειρόγραφο του).

ΓΙΑ ΤΗΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΔΕΣ

Ὅταν φτεϊνάτε μισοτάραδα προσθέτετε πάντα μερικὲς σταγόνες λάδι. Ὅχι μόνον ὅτ' τὸ γίνεται καλλιτέρα ή γεύσις της, ἀλλὰ τὴν διατηρεῖτε φρέσκια ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας.

Γιὰ νὰ ἐμποδίσετε τ' αὐτὰ νὰ σπάσουν ὅταν τὰ θράξτε, τρωπάτε τὰ πρὶν τὰ ρίξετε σὲ νερὸ με μὴ βελόνα. Ἡ μικρὴ τρῶπα αὐτὴ χρησιμεύει ὡς ἔξοδος τοῦ θερμαινομένου ἀέρου μέσα στ' αὐτὸ και τὸ ἐμποδίζει ὄτ' ἀπὸ τοῦ νὰ σπάσῃ.

Ὁ καλλιτερος τρόπος γιὰ νὰ πλένετε κεντρήματα εἶνε νὰ τὰ κομμάτισετε και νὰ σιδερώσετε μετὰ σὲ θερμοπῆλο, ἔπειτα δέμεσθε εἰς ψυχρὸν. Γιὰ νὰ τὰ κάμψετε ξηρὰ ἔπειτα τὰ θουτῶτε μεσὰ σὲ γάλα. Ἐπειτα τὰ σιδερώσετε πάνω σὲ μὴ σιδῶσα στρωμένη με χονδρὸ ἄσφαλμα και περιγράψτε τὸ σιδερό, τὸ ὅποιον δὲν πρέπει νὰ εἶνε πολὺ καιτὸ, ἀπὸ τὴν ἀνάποδὴ μεριά.

Ὅταν θέλετε νὰ φυλάξετε λίπος τὸ ρίχνετε ζεστὸ σ' ἕνα πλατὺ ἀγγεῖο ή ἰεκάνη προσδοκῶντες συγχρόνως ἴση ποσότητα ζεστοῦ ὕδατος. Ὅτ' ἄν καὶ κομμάτι κρέατος και μεδουλιτοῦ πηγαίνει κάτω μέσα σὲ νερὸ και ἔπάνω μένει τὸ πάχος καθαρὸ και λευκὸ σὰ βούτυρο, τὸ ὅποιον μαζεύετε με ἕνα κοντάλι και τὸ φυλάτε μέσα σὲ δάδο ή τὸ ποτήρι.

Λεκέδες ἀπὸ μελάνι θῶν εἶνε πρόσφοροι ἐξαφανίζονται τελείως με λίγο ἀλάτι.

Ποιὲ μὴν ἀφίρνετε τὸ γάλα νὰ μένη μέσα εἰς μεταλλικὸν δοχεῖον. Βάζετε τὸ πάντα εἰς πῆλινον ή γυάλινον.

Προσθέτοντες λίγο ζυδι μέσα εἰς τὸ νερὸ μετ' ὅτιον πλένετε τὰ σερβίτσια ἀπὸ ποροελάντα τὰ καθαρίζετε καλλιτέρα και τοὺς δίδετε κ' ἕνα ὁμορφο λούστο.

Ὁ καλλιτερος τρόπος νὰ καθαρίζετε τὸ μπροῦτιζο τοῦ κρεβατιοῦ εἶνε νὰ τὸν τρίβετε με ἕνα πανί πρῶτα θουτηγμένο εἰς κοινὸ λάδι και ἔπειτα νὰ τὸν λουτρούρετε με ἕνα κομμάτι πετιὸ ή φανέλλα.

Νερὸ εἰς τὸ ὅποιον ἐδράσεται γῆρα, εἰν δὲν πρόκειται νὰ μεταχειρισθῆτε γιὰ οὐσπα μὴ τὸ πετᾶτε. Τὸ ρίχνετε γιὰ γούρεο σας με τὰ λουλουδία (θῶν κρυώση) και θὰ ἴδῃτε εἰ τὰ ὄφρελεῖ θανάμια.

Ἡ μικρὲς κηλίδες πρὸ βλέπετε πάνω σὲν φλοῖον τοῦ λεμονιοῦ εἶνε συχνάκις ἀγὰ ἐντόμων και πρέπει νὰ τῆς πλένετε πρὶν μεταχειρισθῆτε τὰ λεμόνια.

Ποτήρια, πιάτα ἀπὸ ποροελάνη, φλιτζάνια, γυαλιά, λάμπια, γλῶμποι και ἄλλα παρόμοια εἶδη μποροῦν νὰ μπαλωθοῦν ὅταν σπάσουν με τὸν ἐξῆς τρόπον. Πέρνετε πέντε μέρη τζελατίνης και ἕνα μέρος διαλύσεως μικρομᾶτι ποτάσης. Με τὸ μίγμα αὐτὸ ἀλοῖρετε τῆς οπασμένες ἄνθρες και κολλᾶτε τὰ κομμάτια, ἔπειτα τὰ ἀφίρνετε μερικὲς ὥρες σὲν ἕλιο. Τὰ μπαλωμένα σκευῆ σας ὄτ' ἄν δὲν ἔξεκολλοῦν περὶ ποτὲ και τὸ σπουδαιότερο εἶνε διὲν φράνονται σχεδὸν καθόλου κολημένα.

Τὸ βερνίκι γιὰ παποῖτα θῶν ἔξαφανῆ γίνεται πάλι μαλακὸ και καλὸ ὅπως πρὶν ἔάν προσθέσετε λίγες σταγόνες τερεβινθελαιου.

Ὅταν πλένετε πιάτα που ἔχουν λίπος πάνω νὰ μεταχειρισθῆτε ὀλίγες σταγόνες ἀμμουρίας μέσα σὲ νερὸ ἀντὶ ὀσάδας.

Τὸ κρέας που πρόκειται νὰ ψήσετε στὴν ἐσχάρα δὲν πρέπει νὰ τὸ ἀλατίζετε ποτὲ ἐπειδὴ τὸ ἀλάτι τὸ σκληραίνει και ὄτ' ἄν ἐκρέων οἱ χυμοὶ και χάνονται.

Ποτὲ μὴ μεταχειρίζεσθε φρέσκο σαποῦνι. Σῶνεται γρηγορά. Εἶνε μεγάλη οικονομία ν' ἀφίρνετε τὸ σαποῦνι νὰ σκληραῖνη και ἔπειτα νὰ τὸ μεταχειρίζεσθε.

Κοπαισιμεθὰ τοῦφλια ἀπὸ αὐτὰ εἶνε θανάμια γιὰ νὰ καθαρίζετε γυαλιὰ και εἶδη ἀπὸ ποροελάντα. Πρέπει ὅμως νὰ τὰ κοπανήσετε και τὰ κάμψετε ὀκνή ἄλλως ἀφαιροῦν τὸ σμᾶλιο ἀπὸ τὰ δοχεῖα. Ἐπίσης πρὶν τὰ κάμψετε ὀκνή πρέπει νὰ ἀφαιρέσητε ὀλο τὸ λευκὸ δέμα που εἶνε ἀπὸ μέσα.

Ὁ πόλεμος εἶνε ὄσαν παγοβοῦνι. Ἡμεῖς, τὸ κοινοῦ, βλέπομεν τὸ ὄγδον αὐτοῦ, που εἶνε πάνω ἀπὸ τὸ νερὸ — Ρόνιγαρδ Κίαιγγ.

Ἐάν ὑπάρχουν πεσομισοῖα μεταξὺ ἡμῶν δὲν θὰ τοὺς βρῆτε μετὰξὺ ἐκείνων που ἐπισκολοῦν τὸ καθῆκόν των.— Σερ Κόναν Ντιούλ.

Τὸ κοινοῦ οὐδέποτε ἐννοεῖ και οὐδέποτε θὰ ἐννοήσῃ τὴν ὀρθοῖν τοῦ ναυτικοῦ ἐν πολέμῳ. Ἀπαιτοῦν κάθε ἐπιχειρήσῃς νὰ εἶνε και ἕνα Τραφαλγκάρ.— Ναύαρχος Γ. Χένδερσον.

Ἐάν ὁ κόσμος δὲν δύναται νὰ ὀργανωθῆ ὀσοσομοσ κατὰ τοῦ πολέμου, ἔάν ὁ πόλεμος πρέπει νὰ ὑπάρσῃ πάντα, τότε εἰς τὴν μποροῦν νὰ ὀπερασοῖσιν ἐναντὶ εἰς τὸ μέλλον χρησιμοποιοῦντα κάθε καταστρεπτικὸν μέσον, τὸ ὅποιον δύναται νὰ ἐφεύρουν μεχρὸς διου ὄλαι αἰ πηγαὶ και ὄλαι αἰ ἀνακαλύφεισ — και ἐφευρέσεισ τῆς ἐπιστήμης, αἰ ὄποιαι ἐοκῶπουν νὰ ὄνηρηθοῦν τὴν ἀνθρωπότητα, οὐνε λῆσοῦν εἰς τὴν καταστροφήν της.— Σερ Ἐδουαρδ Γκρεῦ.

Ἄν μποροῦμε νὰ δρένωμεν μὴν ἀλήθεια ἀπὸ τὸν τρομερόν αὐτόν πόλεμον εἶνε ή ἐξήσδι κανένα εἶδος οκλήρητης ή ἀδικίας ή καταπίσεως ή τυραννίας εἶνε ὄφέλιον ἡκάμῃ και ἀσφαλὲς τέλος.— Τζέμς Νιὼγκλας.

Χωρὸς ἄλλο οἱ πολιτικοὶ πρέπει νὰ ἴδουν — και ή ἀλήθεια αὐτὴ τοὺς κιντᾶζει κατὰ πρόσωπον — διὲ οἱ λαοὶ συνδόνονται ρολὲ περισοότερον λόγῳ φρονικῶν συγγενειῶν και κλίσεων ή πολιτικῶν συμφερόντων.— Μαγκόνι.

Ἡ Δνὶς Νεάκη. — Ποιὲ κατὰ τὴν γυναικα σας εἶνε ή καλλιτέρα ἐποχὴ γιὰ μὴ νῆα νὰ πνιγρῶεται ;

Ἡ Δνὶς Γερωντᾶκη. — Ὅποτεδῆποτε ὁ ἀνδρας λέγεσται.

Ἡ Δνὶς Νεάκη. — Ποιὲ κατὰ τὴν γυναικα σας εἶνε ή καλλιτέρα ἐποχὴ γιὰ μὴ νῆα νὰ πνιγρῶεται ;

Ἡ Δνὶς Γερωντᾶκη. — Ὅποτεδῆποτε ὁ ἀνδρας λέγεσται.

Ἡ Δνὶς Νεάκη. — Ποιὲ κατὰ τὴν γυναικα σας εἶνε ή καλλιτέρα ἐποχὴ γιὰ μὴ νῆα νὰ πνιγρῶεται ;

Ἡ Δνὶς Γερωντᾶκη. — Ὅποτεδῆποτε ὁ ἀνδρας λέγεσται.

Ἡ Δνὶς Νεάκη. — Ποιὲ κατὰ τὴν γυναικα σας εἶνε ή καλλιτέρα ἐποχὴ γιὰ μὴ νῆα νὰ πνιγρῶεται ;

Ἡ Δνὶς Γερωντᾶκη. — Ὅποτεδῆποτε ὁ ἀνδρας λέγεσται.

ΤΙ ΛΕΝΕ

Ὁ πόλεμος εἶνε ὄσαν παγοβοῦνι. Ἡμεῖς, τὸ κοινοῦ, βλέπομεν τὸ ὄγδον αὐτοῦ, που εἶνε πάνω ἀπὸ τὸ νερὸ — Ρόνιγαρδ Κίαιγγ.

Ἐάν ὑπάρχουν πεσομισοῖα μεταξὺ ἡμῶν δὲν θὰ τοὺς βρῆτε μετὰξὺ ἐκείνων που ἐπισκολοῦν τὸ καθῆκόν των.— Σερ Κόναν Ντιούλ.

Τὸ κοινοῦ οὐδέποτε ἐννοεῖ και οὐδέποτε θὰ ἐννοήσῃ τὴν ὀρθοῖν τοῦ ναυτικοῦ ἐν πολέμῳ. Ἀπαιτοῦν κάθε ἐπιχειρήσῃς νὰ εἶνε και ἕνα Τραφαλγκάρ.— Ναύαρχος Γ. Χένδερσον.

Ἐάν ὁ κόσμος δὲν δύναται νὰ ὀργανωθῆ ὀσοσομοσ κατὰ τοῦ πολέμου, ἔάν ὁ πόλεμος πρέπει νὰ ὑπάρσῃ πάντα, τότε εἰς τὴν μποροῦν νὰ ὀπερασοῖσιν ἐναντὶ εἰς τὸ μέλλον χρησιμοποιοῦντα κάθε καταστρεπτικὸν μέσον, τὸ ὅποιον δύναται νὰ ἐφεύρουν μεχρὸς διου ὄλαι αἰ πηγαὶ και ὄλαι αἰ ἀνακαλύφεισ — και ἐφευρέσεισ τῆς ἐπιστήμης, αἰ ὄποιαι ἐοκῶπουν νὰ ὄνηρηθοῦν τὴν ἀνθρωπότητα, οὐνε λῆσοῦν εἰς τὴν καταστροφήν της.— Σερ Ἐδουαρδ Γκρεῦ.

Ἄν μποροῦμε νὰ δρένωμεν μὴν ἀλήθεια ἀπὸ τὸν τρομερόν αὐτόν πόλεμον εἶνε ή ἐξήσδι κανένα εἶδος οκλήρητης ή ἀδικίας ή καταπίσεως ή τυραννίας εἶνε ὄφέλιον ἡκάμῃ και ἀσφαλὲς τέλος.— Τζέμς Νιὼγκλας.

Χωρὸς ἄλλο οἱ πολιτικοὶ πρέπει νὰ ἴδουν — και ή ἀλήθεια αὐτὴ τοὺς κιντᾶζει κατὰ πρόσωπον — διὲ οἱ λαοὶ συνδόνονται ρολὲ περισοότερον λόγῳ φρονικῶν συγγενειῶν και κλίσεων ή πολιτικῶν συμφερόντων.— Μαγκόνι.

Ἡ Δνὶς Νεάκη. — Ποιὲ κατὰ τὴν γυναικα σας εἶνε ή καλλιτέρα ἐποχὴ γιὰ μὴ νῆα νὰ πνιγρῶεται ;

Ἡ Δνὶς Γερωντᾶκη. — Ὅποτεδῆποτε ὁ ἀνδρας λέγεσται.

Ἡ Δνὶς Νεάκη. — Ποιὲ κατὰ τὴν γυναικα σας εἶνε ή καλλιτέρα ἐποχὴ γιὰ μὴ νῆα νὰ πνιγρῶεται ;

Ἡ Δνὶς Γερωντᾶκη. — Ὅποτεδῆποτε ὁ ἀνδρας λέγεσται.

Ἡ Δνὶς Νεάκη. — Ποιὲ κατὰ τὴν γυναικα σας εἶνε ή καλλιτέρα ἐποχὴ γιὰ μὴ νῆα νὰ πνιγρῶεται ;

Ἡ Δνὶς Γερωντᾶκη. — Ὅποτεδῆποτε ὁ ἀνδρας λέγεσται.

Ἡ Δνὶς Νεάκη. — Ποιὲ κατὰ τὴν γυναικα σας εἶνε ή καλλιτέρα ἐποχὴ γιὰ μὴ νῆα νὰ πνιγρῶεται ;

Ἡ Δνὶς Γερωντᾶκη. — Ὅποτεδῆποτε ὁ ἀνδρας λέγεσται.

Ἡ Δνὶς Νεάκη. — Ποιὲ κατὰ τὴν γυναικα σας εἶνε ή καλλιτέρα ἐποχὴ γιὰ μὴ νῆα νὰ πνιγρῶεται ;

Ἡ Δνὶς Γερωντᾶκη. — Ὅποτεδῆποτε ὁ ἀνδρας λέγεσται.

Ἡ Δνὶς Νεάκη. — Ποιὲ κατὰ τὴν γυναικα σας εἶνε ή καλλιτέρα ἐποχὴ γιὰ μὴ νῆα νὰ πνιγρῶεται ;

Ἡ Δνὶς Γερωντᾶκη. — Ὅποτεδῆποτε ὁ ἀνδρας λέγεσται.

Ἡ Δνὶς Νεάκη. — Ποιὲ κατὰ τὴν γυναικα σας εἶνε ή καλλιτέρα ἐποχὴ γιὰ μὴ νῆα νὰ πνιγρῶεται ;

Ἡ Δνὶς Γερωντᾶκη. — Ὅποτεδῆποτε ὁ ἀνδρας λέγεσται.

Ἡ Δνὶς Νεάκη. — Ποιὲ κατὰ τὴν γυναικα σας εἶνε ή καλλιτέρα ἐποχὴ γιὰ μὴ νῆα νὰ πνιγρῶεται ;

Ἡ Δνὶς Γερωντᾶκη. — Ὅποτεδῆποτε ὁ ἀνδρας λέγεσται.

Ἡ Δνὶς Νεάκη. — Ποιὲ κατὰ τὴν γυναικα σας εἶνε ή καλλιτέρα ἐποχὴ γιὰ μὴ νῆα νὰ πνιγρῶεται ;

Ἡ Δνὶς Γερωντᾶκη. — Ὅποτεδῆποτε ὁ ἀνδρας λέγεσται.

Ἡ Δνὶς Νεάκη. — Ποιὲ κατὰ τὴν γυναικα σας εἶνε ή καλλιτέρα ἐποχὴ γιὰ μὴ νῆα νὰ πνιγρῶεται ;

Ἡ Δνὶς Γερωντᾶκη. — Ὅποτεδῆποτε ὁ ἀνδρας λέγεσται.

Ἡ Δνὶς Νεάκη. — Ποιὲ κατὰ τὴν γυναικα σας εἶνε ή καλλιτέρα ἐποχὴ γιὰ μὴ νῆα νὰ πνιγρῶεται ;

Ἡ Δνὶς Γερωντᾶκη. — Ὅποτεδῆποτε ὁ ἀνδρας λέγεσται.

Ἡ Δνὶς Νεάκη. — Ποιὲ κατὰ τὴν γυναικα σας εἶνε ή καλλιτέρα ἐποχὴ γιὰ μὴ νῆα νὰ πνιγρῶεται ;

Ἡ Δνὶς Γερωντᾶκη. — Ὅποτεδῆποτε ὁ ἀνδρας λέγεσται.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΙΧΑ Η ΜΝΗΣΤΗ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΖΩΗΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον)

Ὁ ἀφιλόσοφος ὁ Ἀνδρέας ἦταν ἕνας ἀξὶ ἀγάτης νέος ἕως τριάντα χρόνων, ἀλλὰ ή πείρα τῆς ζωῆς τὸν εἶχε κᾶνη νὰ σκέπτεται και νὰ μιλάῃ ὄσαν γέρος. Δὲν ἦταν γραμματικὸς ἀμέσως, ἀλλὰ μποροῦσε νὰ λάβῃ μέρος σὲ κάθε συζητησὶ και μετὸς πλέον μορφωμένος και τὰ λόγια του ἔσκοναν ὄλοι με σεβασμὸν. Ἐδιδάβαε ἐφημερίδες και βιβλία και σὲ σπῆτι εἶχε μὴ βιβλιοθηκοῦλα, τὴν ὄποιαν ἀγαποῦσε ν' ἐπεριποιεῖτο πολὺ. Στὴν ἀγορὰ ὄλοι τὸν ἔλεγαν ἀραγματικῶν κ' ἔτρεχαν και τὸν ἐνομβουλεύοντο σὲ καθετὶ.

Ὁ Παῦλος τοὺς ἐβόηκε καθισμένους στὴν ἀλλοῦλα νὰ πέρνοῦν τὸν καφέ τους βῆτερα ἀπὸ τὸν μεσημερινοῦ ἔπνο.

Ὅπως συνέβαινε πάντοτε, ὁ Παῦλος ἐπῆρε τὸν Ἀνδρέα γιὰ νὰ πᾶνε περιπάτο.

Ὁ Παῦλος ἀισθανότανε μὴν ἀνεξηγήτη μελαγχολία. Ἐνα ἄριστο κενὸ μέσα του, ἕνας ἀπροσδιόριστος κόρος τοῦ ἐγέμισε τὴν καρδιά, πᾶνος που ἕως τότε δὲν τὸν εἶχε δοκιμάσῃ. Ἡ ψυχὴ τὸν ἐταλινθεῖτο. Κάτι τοῦ ἔλεγε νὰ ζῆσῃ ἀλλοιότῃκα ἀπ' ὄτι, ἔξοσε ἕως τότε. Αἰσθανότανε τὰ πόδια του κομμένα κ' ἕνας μικρὸς ποσοκέφαλος τοῦ ἔτρεπε στὰ μηνίγγια ἕνα οὐθμῶ ποτό. Ἦταν ἄντρος πειθ, ἦταν εἰκοσι τριῶν χρόνων. Ἐπρεπε νὰ ζῆσῃ ἀλλοιότῃ. Οἱ νέοι μοιάζον ὄσαν τὰ ὄφρατα λεπτελλεπτα ἀγνη τοῦ ἀνθρωπῆου. Ἀλλοίμονο, ἄν ἐπρεθοῦν εἰς τὴν διάκοιαι τοῦ ἀνέμου, τοῦ κρούου και τῆς θραυγῆς... Θὰ γείρουν τὸ κεφάλι και θὰ μαρᾶθοῦν. Ἐτα κ' οἱ νέοι πρέπει νὰ κρηποῦν φιλόγῃνη τὴν ὄσοσι τῆς νεότητὸς των, γιὰτὶ ἀλλοιότῃ θὰ ὄδοσον πρὸς λογαρισμὸ ἀργῆτερα γιὰ τὴν σπατάλη τοῦ θείου ὄου τους τῆς νεότητὸς. Οἱ νέοι εἶνε τὸ λεπτό, τὸ ἄθροῦν κ' ἐυδοῖστον φύλον. Ἡ γυναικες λέγονται ἀπὸ ἄσθενες φύλον, ἀλλὰ δὲν εἶνε. Ἡ ὄσοσι αὐτῶν νέων χάνεται εὐκόλῃ, τῶν γυναικῶν ὄχι.

Ὁ Παῦλος εἶχε ζῆσῃ μὴ πολὺ ἀτακτη ζωὴ, μὴ ζωὴ πρὸ πάντων γεμάτη σνικηρήσεισ. Ἡ ἄ ἡλλῆς σνικηρήσεισ μαρᾶνον τὴν νεότητᾶ. Ἡ καρδιά τῶν νέων εἶνε ἕνα πολὺ ἄσθὸ λουλοῦδο. Δὲν πρέπει νὰ παραδίδοται εὐκόλῃ σὲν ἔρωτα τῶν γυναικῶν, γιὰτὶ γρηγορά στροκαυράεται.

Ὁ Παῦλος εἶχε προικισθῇ ἀπὸ τὴν φύσιν μ' ἐξαιρετικὴ, με σιδερόνια ὄγεια. Ἀλλὰ οἱ νέοι νοῖζον πᾶς ή ὄγεια τους εἶνε πάντοτε σιδερόνια και ὄπολοῖζον παρα πολὺ ἔπάνω σὲ ὄντατὸ τους κορμὶ και τ' ἀσπαλένια τους νεῦρα. Τρᾶκ... Ἐξᾶφρα κατὶ σπάσει μέσα τους και τότε εἶνε ἀργὰ πειθ.

Ἡ ὄγεια τοῦ Παῦλου δὲν εἶχε κλονισθῇ ἀκόμῃ. Ἦταν πολὺ σιδερόνιος. Ἀλλὰ ἦταν καιτὸς νὰ σκερῆθῃ πᾶς δὲν μποροῦσε νὰ θασανίτῃ τὸ ὄσασὸ κορμὶ του, παραδίδοτάς το μετὸν μεγαλῆτερη εὐκόλῃ στὴν πρῶτην τυχοῦσαν γυναικῇ πρὸ τῆς ἐλαχιστοῦσε. Ὁ ἐρωτοῖμός του τὸν ἔκανε νὰ πιστεύῃ στῆς γυναικες. Γιατὶ νὰ μὴν πιστεύῃ στῆς γυναικες ; Τὸ κορμὶ του ἦταν ἴσο ὄσασὸ, ή φλόγες τῶν ματιῶν του ἦσαν ἴσο θεμερῆς. Γιατὶ νὰ μὴν τὸν ἀγαποῦν ή γυναικες

ΑΓΓΛΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΑΘΩΟ ΑΡΝΑΚΙ

ΕΝΑ ΜΑΓΕΥΤΙΚΟ ΚΑΙ ΛΕΠΤΟΤΑΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΥΠΟ Ρ. Σ. ΓΟΥΩΡΡΕΝ ΜΠΕΛΛ

Οι προσκεκλημένοι εις τὸ ἐξοχικὸν μέγαρον Ντεκλένου ἠκολούθησαν...

Τὸ δωμάτιο τῶν μυλλιάδων ἦτο μεγάλο, τὸ περισσότερο δὲ φῶς συγκεντρῶτο ἐπὶ τῆς τραπέζης...

Ἦταν πολὺ νέα, ὄχι ἀκόμα εἰκοσι χρόνων, ὅπως φαινόταν εὐκόλα. Ἐπίσης ἄλλοι τῆς ἡλικίας...

Μία κυρία καθήμενη δίπλα στὴ λαίδη Ντεκλένου εἰς τὴν ἀπάντη ἀρχὴ τῆς αἰδέουσας ἐστράφη...

Καὶ τί ὄμορφο λευκὸ φόρεμα ποῦ φορεῖ. Βλέπω ἢ μαμά της δὲν στερεῖται καλαισθησίας...

Ἦ γυναικα ποῦ ὑπέβαλε τὰς ἀνωτέρω ἐρωτήσεις ἐκλέξασα μὴ κατὰλληλον στιγμὴν...

Ζωηρὰ τὰ χέρια της. — Νά. Νά. Πάλι ὁ κ. Γουωτερχάους. Καλὲ πόσο καλά παίζει, ἔ ;

— Ζέρετε διασκεδάω τὸν ἑαυτοῦ μου δριμύτητα γιὰ τοὺς ἄλλους χαρακτηρισμοὺς κ' ἔπειτα...

Ἦ γυναικα τοῦ κόσμου, ποῦ ἤρθε νὰ μιλήσῃ μετὰ τὸ κορίτσι...

— Ἀγαπητή μου παιδί, τῆς λέγει. εἶσαι πολὺ πῶς ἀπορᾶ τὴν προσοικητὴν γεωγραφίαν...

— Ἄλλὰ γιατί— ἀπορᾶ εἶνε πανδραμενοί ; — Ἀχ, Θεέ μου. Δὲν διάβασες ποτὲ κατὰ...

— Αὐτὸς ποῦ εἶπε τὸν ἑαυτοῦ μου ἄλλο, εἶπε τὸν ἑαυτοῦ μου ἄλλο, εἶπε τὸν ἑαυτοῦ μου ἄλλο...

— Ὡς νάταν δυνατὸ νὰ σὰς ξεχάσω. — Ὡς νάταν δυνατὸ νὰ σὰς ξεχάσω.

της εἰομη ν' ἀπολαύσῃ τὸ ἀποτέλεσμα ποῦ αὐτὴ παρατηρήσεις...

Κράκ. Ὁ φελλὸς ἀναποδοχίως ξανά καὶ πάλι ὁ Φρειδερίκος Γουωτερχάους...

— Ἄκουτ' ἐδῶ, παιδιά, μὴ λέξι στὴς ἔνδεκα δ' ἀρχίτῃ ὁ χορὸς. Θὰ εἴμεθα ὄλοι ἐννοεῖται...

— Ἀγαπητή μου Φυλλίς, τῆς λέγει. θὰ σοῦ δανείσω τὴν κακοριέρα μου. Θαρρῶ διως πῶς...

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς παίκτας ἠκολούθησαν τὴν οἰκοδόμησαν...

Κάθονταν στὴ θέσι της μετὰ τὰ χέρια της ἀκουμπιόμενα...

— Ἐπὶ τέλος, ἔλα ν' ἀγκυροβολήσῃς ἐδῶ μισὴ στιγμῇ. — Ὁ Γουωτερχάους κατέπεσε ἐπὶ τοῦ σοφᾶ.

— Ἐπὶ τέλος τοῦ ἀμύλητος δυνατὰ. — Φρέντι... — Τί εἶνε, ἀγαπητή μου ;

— Ἄπολύτως τίποτις— ἢ φωνή του ἦταν ἠθωπευτικὴ καὶ σταθερά. — Αὐτὸ μ' εὐχαριστεῖ, ἀπεκρίθη ἐκεῖνη.

Ὁ τρόπος μετὰ τὸν ὁποῖον τὸ κορίτσι ἀπεκρίθη ἐξέπληξε τὸν εὐγενῆ, ὁ ὁποῖος ἐπεριέμενε...

Καθὼς ὁ Φρειδερίκος Γουωτερχάους ποῦ ἔμεινε τελεταῖος...

— Τί διάβολο, ἔλεγε μέσα του ὁ λόρδος Ντεκλένου...

— Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἀπὸ τὴ μέση τῆς οὐκίας παρουσιάσθη...

— Ἐπὶ τέλος τοῦ ἀμύλητος δυνατὰ. — Φρέντι... — Τί εἶνε, ἀγαπητή μου ;

— Ἄπολύτως τίποτις— ἢ φωνή του ἦταν ἠθωπευτικὴ καὶ σταθερά. — Αὐτὸ μ' εὐχαριστεῖ, ἀπεκρίθη ἐκεῖνη.

— Ἐπὶ τέλος τοῦ ἀμύλητος δυνατὰ. — Φρέντι... — Τί εἶνε, ἀγαπητή μου ;

— Ἄπολύτως τίποτις— ἢ φωνή του ἦταν ἠθωπευτικὴ καὶ σταθερά. — Αὐτὸ μ' εὐχαριστεῖ, ἀπεκρίθη ἐκεῖνη.

— Ἐπὶ τέλος τοῦ ἀμύλητος δυνατὰ. — Φρέντι... — Τί εἶνε, ἀγαπητή μου ;

τῆς ἐμετέρας ἐξοχίτης. — Πῶς σὶν κ. Ἐλιὰς διὲ ἐφθάσα, ἦταν ἡ ἀπάντησις.

— Ἐκεῖνος δὲν ἀπήντησε. Τί μορφοῦσε νὰ πῇ ; Τὸν διεσκέδαζε, τὸν πείραζε, τὸν μάλωγε...

— Ἐπὶ τέλος τοῦ ἀμύλητος δυνατὰ. — Φρέντι... — Τί εἶνε, ἀγαπητή μου ;

— Ἄπολύτως τίποτις— ἢ φωνή του ἦταν ἠθωπευτικὴ καὶ σταθερά. — Αὐτὸ μ' εὐχαριστεῖ, ἀπεκρίθη ἐκεῖνη.

— Ἐπὶ τέλος τοῦ ἀμύλητος δυνατὰ. — Φρέντι... — Τί εἶνε, ἀγαπητή μου ;

— Ἄπολύτως τίποτις— ἢ φωνή του ἦταν ἠθωπευτικὴ καὶ σταθερά. — Αὐτὸ μ' εὐχαριστεῖ, ἀπεκρίθη ἐκεῖνη.

— Ἐπὶ τέλος τοῦ ἀμύλητος δυνατὰ. — Φρέντι... — Τί εἶνε, ἀγαπητή μου ;

— Ἄπολύτως τίποτις— ἢ φωνή του ἦταν ἠθωπευτικὴ καὶ σταθερά. — Αὐτὸ μ' εὐχαριστεῖ, ἀπεκρίθη ἐκεῖνη.

— Ἐπὶ τέλος τοῦ ἀμύλητος δυνατὰ. — Φρέντι... — Τί εἶνε, ἀγαπητή μου ;

Πρέπει νὰ θῆτε νὰ μοῦ τὸ ζητήσετε ἐπισημῶς. Δὲν μ' ἀρεσεῖ νὰ μοῦ ζητᾶν χοροὺς τόσο γρήγορα...

— Ἐκεῖνος δὲν ἀπήντησε. Τί μορφοῦσε νὰ πῇ ; Τὸν διεσκέδαζε, τὸν πείραζε, τὸν μάλωγε...

— Ἐπὶ τέλος τοῦ ἀμύλητος δυνατὰ. — Φρέντι... — Τί εἶνε, ἀγαπητή μου ;

— Ἄπολύτως τίποτις— ἢ φωνή του ἦταν ἠθωπευτικὴ καὶ σταθερά. — Αὐτὸ μ' εὐχαριστεῖ, ἀπεκρίθη ἐκεῖνη.

— Ἐπὶ τέλος τοῦ ἀμύλητος δυνατὰ. — Φρέντι... — Τί εἶνε, ἀγαπητή μου ;

— Ἄπολύτως τίποτις— ἢ φωνή του ἦταν ἠθωπευτικὴ καὶ σταθερά. — Αὐτὸ μ' εὐχαριστεῖ, ἀπεκρίθη ἐκεῖνη.

— Ἐπὶ τέλος τοῦ ἀμύλητος δυνατὰ. — Φρέντι... — Τί εἶνε, ἀγαπητή μου ;

— Ἄπολύτως τίποτις— ἢ φωνή του ἦταν ἠθωπευτικὴ καὶ σταθερά. — Αὐτὸ μ' εὐχαριστεῖ, ἀπεκρίθη ἐκεῖνη.

— Ἐπὶ τέλος τοῦ ἀμύλητος δυνατὰ. — Φρέντι... — Τί εἶνε, ἀγαπητή μου ;

Η ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ

Μέχρι της παρελθούσης Τρίτης το απόγευμα, οι ψήφοι οι σταλέντες προς τα γραφεία μας δίδουν κατά εξής αποτελέσματα.

Ειθόλας Αλέξ. Κ. Χριστοφίλης	1412
Δύο Ζιζάνια	580
Μνηστή Θανάτου	3556
Λακωνίας Ταχέτης Μανιατοπούλου	1437
Γεώργιος Γκίτσος	942
Διονύσιος Τσιβέκος	304
Θωμάς Β. Θωμάκος	364
Βασίλειος τών Δασών	70
Γεωργακόπουλος	596
Λεωνίδας Λιαχάκος	46
„Φονικός“ Άρης“	24
Κερκίρας Σ. Μπογδάνος	2435
«Μύγα»	2300
«Πεντάμορφη κόρη»	2339
Σπυρ. Μαρτίνης	438
Άντ. Λύχνος	2840
«Άφελής Καρδιά»	52

Θεσσαλονίκης Σάββας Παυλίδης	865
Ιωάν. Δηληγιάννης	1325
Γ. Μπερδανόπουλος	4050
Λαζ. Ζέγγας	049
Ιωάνν. Στουγιαννάκης	680
Άντων. Ακτσελής	655
Καβάλλιας «Φρξξ»	3167
Άθ. Οικονομίδης	585
Φρουρής Νέστος	4775
Χαρίτων Άπίστολος Άποστολάκης	2641
Νεράιδα του Βουνοῦ	845
Ήρακλειαν Ιωάν. Μενδαάκης	388
Βασίλ. Καλλονής	1941
«Παγωμένη Καρδιά»	61
Ίωαννίνων	
Ιωάνν. Χατζημηπίρος	560
Ιωάννης Παπής	1420

Βίκτωρ Νιγρίν	1838
Λεων Ι. Μελάς	220
Βίκτωρ Λευί	20
Ιωάννης Άγγελίδης	55
Κωνστ. Μιχαηλίδης	144
Μάρκος Παπαζήσης	6
Δημήτρ. Βακακάκης	2
Σόλων Δόδας	1238
Σαλβατέρ Λευί	298
Γεώργιος Ι. Σακελλαρίου	718
Στέφανος Βασιλάτος	1869
Άγαμέμνων Χαρίτων	1258
Κοζάνης Ζήνων Άραμπατζής	128
Ε. Δάφης	248
Δημ. Α. Χασάπης	804
Άρτης Γερμανικών υποβρύχιων	25
Ιωάννης Σουλιάνης	70
Κυκλάδων Έλευθ. Βασιμπέλλας	9186
Ευάγγελος Τσεπακιάδης	765
Όρφανή τής Τίνου	653
Θεόδωρος Τίγκας	
Λέσβου Β. Παραδέλλης	989
«Έρωτ του Κιλίτζι»	4691

Άντ. Περής	15
Μυτιλήνης Άποστ. Γούτις	1243
Μιχαήλ Πολυχρόνης	547
Περικλής Ραζής	300
Άν. Περής	890
Βασιλείος Παν. Παραδέλλης	1314
Σόλων Σύλλ. „Άντιπολιτεύσεως“	189

Σερρών Λευκός Άρσιψ	ψήφους	622
Μαίρη Δημητρακοπούλου	»	39
Άρμας Δούκας Π. Θεοδωρόπουλος	»	100
Φίλιππος Άναγνώστου	»	1729
Άργυροκάστρου Τημ. Ντίλιος	»	403
Μιχαήλ Κορκάκης	»	419
Ευάγγελος Δ. Φάντης	»	202
Έλενας (Μεγαρίδος)	»	
Στέφανος Α. Παπής	»	44

ΨΗΦΙΣΑΤΕ

Άποσπάσατε, συμπληρώσατε και στείλατε μαζί το κάτωθι δελτίον.

Κύριε Συντάκτη τής «Κυριακής»,
Ψηφίζω, ως γενικών αντιπροσώπων η «Κυριακής», εις τόν νομόν τόν κ.

ΨΗΦΟΣ ΕΝΑΣ 18 Ιουλίου 1916

ΠΗΓΕ ΠΕΡΙΛΗΠΤΩΝΤΑΣ

Ένας Κεφαλλονίτης τής προάλλης πήρε τή πρόμ. αριθ. 2 για να πάη από τήν Όμόνοια στο Σύνταγμα. Τό τραίμ ήταν γεμάτο κόσμο, σέ κάθε σταθμό δε άνεδοκατέβαιναν κυρίες ούτως ώστε ο Γεράσιμος όχι μόνον ήταν όρθος αλλά και διαρκώς εν κινήσει. Πότε τούλεγε ο οδηγός να έλθ στον εξώστη, πότε να περάση μέσα, πότε να πάη δεξιά πότε αριστερά διαρκώς τέλος πάντων τόν κρατούσε εις κινήσει. Όταν ο Κεφαλλονίτης στην όδον Βουκουρεστίου ήτοιμάσθη να κατεβή, ο οδηγός τόν επλησίασε και τού λέγει: — Τό εις τήριόν σας, παρακαλώ. — Εισιτήριο. Εισιτήριο ; λέγει ο Γεράσιμος αντίγοντας τα χέρια του, τα μάτια του και τό στόμα του με τήν υπερβολικωτέρη εκπλήξη: — Άλλά ήρτα γώ με τραίμ, μωρέ μάτια μου ; Ήρτα περδατώντας.

ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ Ο ΑΤΛΑΣ ΔΟΥΚΑ ΣΑΧΙΝ Η

— Αφτίου κανίτζω σιγαρέτα «Άτλας» εις δα τήν όργεια μου και τήν άμορφία μου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Παρατηθείς τής έποψηφιότητος εκ τού νομού Ίωαννίνων ο κ. Σόλων Δόδας προσφέρει τούς επ' αυτών 1238 ψήφους τή κ. Άγαμέμνων Χαρίτων τού αυτού νομού.

— Ο «Έκατόγχιση» δωρητικού «Άλμνος» προσφέρει εις «Μνηστήν Θανάτου» Εθόλιας 400 ψήφους.

— Σόλων Δόδας. Ψήφους προσεθέσαμεν «Μνίγαν» Κερκυρας.

— Παρατηρούμενος ο κ. Ν. Δαλαμάγκας εκ τής έποψηφιότητος του τού νομού Ίωαννίνων προσφέρει τούς ψήφους του εις τόν κ. Στέφανον Βασιλάτον τού αυτού νομού.

— Ο κ. Σόλων Δ. Δόδας προσφέρει εις Γ. Σακελλαρίου 500 ψήφους.

— «Άρταϊόν». Άρτα. Συστάσεις ελάδομεν επ' όψεως. Περιμένονμε ενεργείας του. Άς μάς γράψη.

— Κυτιάζετε δλοι και δλοι τήν «Έπιτολήν τής Έξοδήσεως» εις τήν έκτην σελίδα. Ή Δ)νίς Αιμιλία θα σάς απαντήση εύχαριστως εις κάθε ζήτημα που επιθυμείτε να ανακωνώσετε, κάθε άπορίαν σας.

— Μη ξεχνάτε, διι τό έπόμεινον φύλλον θα είνε πανηγυρικό, με δύο χροιάματα. Συστήσατε εις τούς φίλους σας να τό αγοράσουν. Εις τό έπόμεινον φύλλον θα αναγραφούν τό όνόματα τών επιτυχόντων δλων από τής αρχής τής ψηφοφορίας.

— Μετά τήν δημοσίευσιν τών άποτελεσμάτων παρακαλούμεν να σπεύσουν δλοι οι αντιπρόσωποι να μάς στείλουν τάς διευθύνσεις των διά να τούς στείλωμεν τές κάρτες αντιπροσωπείας.

— Δ)δα Μ... Πάτρας. Τώρα με τήν τακτική συνεδρίαση τής Δ)δος Αιμιλίας διι επιθυμείτε γίνεται. Σχετικώς με τήν δευτέραν έρωτήριόν σας, στείλατε διι έχετε. Έάν έγκριθη θα τό δημοσιεύσωμεν εύχαριστως.

— «Μνίγαν», Κέρκυρα. Θα γείνη δπως μάς λέτε. Όσον διά τά ανέκδοτα, περιμένονμεν.

— Παρακαλουθείτε δλοι και δλοι να ώρτά μάς μυθιστορήματα ή «Μνηστή τού Θανάτου» και «Τζιου Πάπιας».

— Από τό έπόμεινον φύλλον θ' αρχίσωμεν δημοσιεύοντας με σειράν θανματιών θεατρικών εντυπώσεων τού μεγάλου Γάλλου θεατρού του κ. Καρόλου Μαρρέ «Από τόν Κόσμον τών Καμπολίτων». Ανέκδοτα θεατρικά πρόδότης τζέως, περιπέτειες ήθοποιών, θεατρικές περιουσίες — σελίδες που θα ροφήσετε σάν γρανίτα. Μεταξύ τών άλλων ο κ. Μπαρέ θα σάς διηγήση και για τήν περιουσίαν του στην Έλλάδα, δια τάς εντυπώσεις του δε Άθηνών.

Εις τό άλλο φύλλον — Όσοι είσατε αντιπρόσωποι πρέπει ν' αγοράσετε και 10 και 20 και περισσότερα φύλλα τού έπομεινον τεύχους και να τά μοιράσετε εις τούς φίλους σας. Θα έχουν τό όνόματά δλων τών αντιπροσώπων. Θα είνε ένα ώραίο σουβενίρ.

— Τώρα ώρεθονά τήν άλλη Κυριακή και καλή διασκεδάσι.

— Τώρα ώρεθονά τήν άλλη Κυριακή και καλή διασκεδάσι.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ - ΑΣΤΕΙΑ - ΜΙΚΡΑ

ΤΙ ΗΤΑΝ ΤΟ «ΦΟΡΤΕ» ΤΟΥ

Τό έπιαστές καμάρι τής οικογενείας μόλις είχε τελειώσει τήν επαγγελίαν του «Τι διδάσκει τό Πουλάκι», ή δε ένθουσιασμένη μαμμά σιχαφεία προς τόν έπομνηστεικόν επισκέπτην λέγει.

— Και ξέρετε κ. Τρεχάκη, με έδεδαιώσαν κύριο που ξέρον από θέατρο διι καμιά ήθοποιός στην Έλλάδα δεν απαγγέλλει όπως ή Αιλίτσα μου. Αηλαδή ενό απαγγέλλει φνοι κά και όμορφα είνε απηλλαγμένη τελείως από τάς υπερβολάς και ψεύτικες κινήσεις που έχουν οι ήθοποιοί.

— Αυτό δεν με εκλήσσει καθόλου άπεκρίθη τό δτρα με δευισαμένο χαμόγελο.

— Άλλά και ή Φιρή μου, εξηκολούθησεν ή μαμμά δεικνύονσα ένα κοριτσάκι μόλις εξ έτων, παιζει πιάνο θανμάσια. Προχθές έπαίξε τό «Μαύρ» ή Νύχτα σιά Βουρά» και όσοι τήν ήκουον είπαν διι έχει κάτι από τόν Παρτερόσοι στο παίξιμό της. Άμμή ο Θωμάς ; (έδειξε ένα παιδάκι πεταστές) Έπερε να δλέπατε πώς ζωγραφίζει. Θεέ μου, τί ταλά.

Πάρε, Θωμά μου, τήν πλάνα σου και τό κονδύλι σου και έλα να δείξης εις τόν κύριον τή ζωγραφική σου ικανότητα. Ο καλύτερος ζωγράφος μας, τού ξεχνώ τό όνομα αυτή τή στιγμή, μου είπε, διι θα γείνη Παραήλος κ. Τρεχάκη. Τώρα θα ιδήτε τούς άνθρώπους και τά τραίνα που ζωγραφίζει ο Θωμάς μου. Θαύμα. Έπειτα θ' ακούετε τό λιάνο τής Αιλίτσας. Κάθε άνθρωπος έχει τό φόρτε του. Τό δικό σας πειδ είνε, κ. Τρεχάκη ;

— Ο δρόμος — τό τρέξιμο, άπεκρίθη ζαλιμένος ο επισκέπτης και άμέσως σηκώθηκε και τόβαλε στο πόδια κατεβαίνοντας τή σκάλα και όρμών στο δρόμο σάν άνθρωπος που τρέχει ν' αποφύγη κάποια ουμφορά.

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Ένας γνωστός κύριος Άθηναίος πάρα πολύ λογής περιαιτούσε τής προάλλης σ' ένα όρμόμο όταν παρήγγησε ένα σκυλί που τόν ακολουθούσε. Άφού έπροχώρησε κάμποσο και είδε διι ο σκύλος εξηκολούθησε να τόν ακολουθή έπ' εστράφη προς ένα χαμίρι και τού λέγει.

— Παιδί, μπορείς να μου πής για ποιά λόγο φαντάζεσαι διι αυτό τό σκυλί μ' ακολουθεί ;

— Να σάς πώ, άφρητικό, άπεκρίθη τό χαμίρι άφού κίταξε τόν κοκκαλιόη κύριο από πάνω έως κάτω. ακριβώς δεν ξέρω, αλλά μου φάνεται πως θα σάς πής ίσως για κανένα κόκκαλο.

ΣΠΗΤΙΣΙΟΣ ΚΑΦΕΣ

Ένας άνθρωπος, ο όποιος φαινόταν από τό έξωπερικτό του οσθαρός οικολογικήσσης μπήκε σ' ένα καφενετό να πιη καφέ και δλέπει τήν εξής επιγραφήν σάν τοίχο.

— «Καφέσ σπητιόσιος».

— Αί μωρ λές γκαρον τί άγνωστε καφέσ σπητιόσιος ;

— Ακριβώς όπως τόν κάνουν σπήτι σας κύριε, άπεκρίθη με ένθουσιασμού τό γκαρονί.

— Τότε δώσ' μου ένα λουκούμι, λέγει προμασμένος ο οικολογικήσσης.

ΚΥΝΕΣ ΣΩΖΟΝΤΕΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΣ

Εις τό Δυτικόν μέτωπον οι Γάλλοι μεταχειρίζονται μονόδροσκιλλα ως τραυματιοφορείς και άγγελιαφόρους, μέχρι τούδε δε τά ζώα αυτά προσφέρουν πολυτίμους υπηρεσίας εις τόν στρατόν. Έννοείται πριν... καταταχθούν πρέπει να γυμναστούν να μη τρομάζουν τής σφαίρας και τής όδίδες, έπίσης δε να μάθουν να ήσπασούν τωρά εις πάσαν διαταγήν. Στην άρχή τά μετεχειρίζοντο μόνον ως τραυματιοφορείς, κατόπιν όμως άνεκαλόγηθη διι και ως άγγελιαφόροι οι κύνες αυτοί, μεταδίδοντας μίαν έγγραφον διαταγήν από τάς προφυλακάς εις ένα τμήμα στρατού πειδ πίσω, ήσαν καταλληλίστατοι. Οι καλά γυμνασμένοι εξ αυτών όχι μόνον είνε άφοβοι εις τήν μάχη, όχι μόνον δεν τρομάζουν τούς κρότους τών τηλεβόλων, αλλά ήνα ιδούν δλίγα θήματα να σπάξη με δόδα όρμούν έξω από τό πρόχωμα άγριοι και γαυλίζον κα' αυτής.

Ός τραυματιοφορείς έπιελούν τάς ελάτας υπηρεσίας έπως και τά θανμάσια και έξυπνίστα σκυλιά τού Σαιν Μαρσόν. Μετά τήν μάχη ηγαίνον εις αναζήτησειν τραυματιών (γνορίζον δε να διακρίνουν τών τραυματιών από τόν νεκρόν) και επιστρέφον φέροντας και ιι από τών τραυματιών. τό ηηλικιόν του λ. χ. τό μαντήλι του ή διι άλλο μπορείσιν να πάσουν. Άμέσως έπειτα οι στρατιώται τραυματιοφορείς ακολουθούν τό σκυλί, τό όποιον τούς οδηγεί εις τό μέρος. Έάν πρόκειται περι νεκρού οι κύνες επιστρέφον με κενόν... τό στόμα.

ΜΙΚΡΟΣ ΤΟ ΔΕΜΑΣ, ΑΛΛΑ ...

Μία φορά σ' ένα δικαστήριο στην Άγγλία, παρουσιάσθησαν δύο δικηγόροι, ο εις τής υπερασπίσεως και ο άλλος τής κατηγορίας. Ο πρώτος, ο όποιος είνε σήμερα ο γνωστός Άγγλος ντυμαθής Νόξ ήσαν πολύ κοντός, ενό ο άλλος υπερβολικά ύψηλός, σωστός γίγας. Όταν λοιπόν ο Νόξ σηκώθηκε να ήμλήθη ο γίγας σηκώθηκε κι' αυτός τόν κώτταξε με περιεσρόνησι και τού λέγει:

— Πρ. Σεις είσατε ο δικηγόρος που θ' άντιταχθήτε σέ μένα ; Καλή μπορώ να σας δώλω στην τέπη μου.

— Ίσως μπορείτε, άπεκρίθη άπαθώς ο Νόξ, αλλά σάς βεβαιώ ότι θα είχατε έν τοιαύτη περιπέτωση περισσότερον νόμον στην τέπη σας ή τή τέ κεφάλι σας ...

Η ΔΡΑΧΜΗ ΚΑΙ Η ΠΕΝΤΑΡΑ

Η δασκάλα εις τό σχολείον είπεν εις τάς μικράς της μαθητριάς να γράφουν ή καθεμιά μίαν έχθεση. Ίδού μία μαθητρία τί έγραφε:

«Μία φορά κι' έναν καιρό ήταν μία Δραχμή και μία Πεντάρα και έπήγαν και ή δυό και έσυναντήθηκαν μέσα στη τέπη ενός ανθρώπου και ή Δραχμή μόλις είδε τήν Πεντάρα κοντά της σήκωσε φηλά τή μύτη της, παραμέρισε και λέγει με περιεσρόνησι.

— Έρω είμαι άσπρη κι' εσύ μαύρη κι' εγώ άξίλω είκοσι πεντάρες σάν κι' εμένα.

— Ναι, τής λέγει ή πεντάρα αυτό είν' αλήθεια, αλλά είμαι όμοια κι' εγώ σέ κάτι τι καλίτερον από σένα. Έρω πγαίνω κάθε Κυριακή στην εκκλησία και σέ δεν πγαίνεις ποτέ».

ΜΑΛΛΟΝ ΕΠΕΙΔΗ

— Ξέρετε τήν Καν Φουρκίδου τής όποιος ο σύζυγος έπεσε προχθές στο ποτάμι κι' έννίγηκε, ή ;

— Ναι, σωστή μέγαιρα.

— Δοικόν. Προσφέρει έκαιόν φράγκα ως ανταμοιβήν διά τό πτώμα τού συζύγου της.

— Κι' εν τούτοις διαγ ζώσε ο μακαρίτης δεν φαινόταν να δίδη πεντάρα γι' αυτόν.

— Ναι, αλλά δεν πρέπει να ξεχνά κανείς διι ο σύζυγός της τή στιγμή που έννίγηκε έφερε μαζί του ένα ρολόγι και καδένα χρυσά και δυό διαμαντένια δαχτυλίδια.

ΜΙΑ ΠΕΝΤΑΡΑ ΤΟ ΜΑΤΣΟ

— Άρθούρε δεν μ' αγαπάς, αναφωνεί με τρεμάμενη από παράπονο φωνή ή ρομαντική Έλεονώρα προς τόν μνηστήρά της καθώς κάθονταν και οι δύο μόνον μέσα στο σαλονάκι τού σπιτιού των.

— Δέ σ' αγαλώ ; απαντά ο φλεγόμενος υπό τού έρωτος αιοθηματικός Άρθούρος άνα ηθδών από τό κήτισμά του. εού είσαι ο θησαυρός μου, ή ζωή τής ζωής μου. Να πέσω να φιλήσω τό πάτωμα εις τό όποιον πατείς. Να πέσω—

— Έ, τότε γιατί λοιπόν με παρομοιάζεις με γισαμί ;

— Γιατί είσαι λευκή, λεπτοκαυωμένη, όμορφη σάν γισαμί, γιατί εθωδιάζεις σάν τό γισαμί, λουλουδι μου.

— Θεέ μου. Θεέ μου. Άλλ' αυτό δεν τό ύποφέρω. Αναφωνεί τό κορίτσι βουλώνοντας τ' αυτιά της.

Και άπέξω από τό δρόμο ήκούσθη ή διαπεραστική φωνή ενός μικρού που φώναζε τρέχοντας.

— Γισαμιά, κύριοι. Πάρτε γισαμιά. Μιά πεντάρα τό μάτσο.

ΜΙΚΡΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Η πείρα είνε τό λυγρον εντός τού όποιου γαλονχείται ή άδωότης.

Τό χοίμα όμειλ. *Οι μιδήποτε δε δλακείες κι' άν λέγη είμεθα πάντοτε πρόθυμοι να τό ακούσωμεν.

Εις κάθε διαζύγιον υπάρχουν δύο όψεις — ή μία, που λέγεται εις τό δικαστήριο και ή αληθινή.

Τό κουνούπι δεν είνε τό μόνον έννοχλητικόν όν που τραγουδεί καθώς εργαζεται.

Καθώς φάνεται δεν υπάρχει καμιά ικανοποιητική εξήγησις τού γεγονότος, διι οι περισσότεροι γονείς προτιμούν ν' άποκηρύσουν σερνικά μάλλον ή θηλυκά.

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

— Έδιδάσατε για τήν καταστροφή, που συνέβηκε φέσ τό βράδυ στού κ. Πουλίδου τό σπίτι ;

— Όχι. Τί συνέβηκε ;

— Μή τή ρωτάτε. Η Κα Πουλίδου έδωσε στο μωρό ένα μπουκάλι να παίξη, ενό δε πήγε μιά στιγμή στη κουζίνα έπεσε από τήν κούνια κι' έσπασε τό λαμπό του.

— Ποίος. Τό μωρό ;

— Όχι, τό μπουκάλι, άδερωέ.

ΤΟ ΑΘΩΟ ΑΡΝΑΚΙ

(Συνέχεια εκ της 9ης σελίδος)
ώς να κατήγαγε ένα θρίαμβον, έσφιξε το χέρι του νύου, σηκώθηκε και λέγει.
— Πήγαινε τώρα να ντυθώ. "Α. Νά και ή θαλαμηπόλος της λαίδης, που έρχεται να με καλέσει. "Ωρολοποιός, κ. Γουατερόχους.
Και μόλις έλληνοαισε στή θύρα εισράφη σήκωσε το δαχτυλάκι της κι' έπροσέθεσε.
— Και μὴν ξεχνάτε, διι οὐς έχω φυλάξει δυό χορούς...

"Εξω δοχίος να χαράξει ή αυγή, αλλά εις τὰς αὐθούσας του χορού τὸ τεχνιτὸ φῶς έλαμπε ἀκούα. Τὸ ὑπάλ μαακὲ εὐλοκαιο εις τὸ τέλος του. Τὸ θέαμα πραγματικῶς ήταν εὐχάισιο. Δὲ θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ ἰδῆ θραύστερα, κομψότερα ζεγγη ἱπποιδῶν. "Ο Γουατερόχους χόρευε τὸν τέτατον χορὸν μὲ τὸ ἀδῶδον ἀρνάκι καὶ καθὼς τὴν κοιτοῦσε στὰ χέρια του, δροσερή σὰ λουλουδι, ἔλασσε σὰν πουλάκι, λυγροή, γεμάτη νεύατα— τὰ νεύατα ποὺ πρωτοανοίγονται σὸν ἔρωτα καὶ σὸν πόθο, δουλολογίζονταν μέσα του.

— Εἶνε δική μου. Εἶνε δική μου...
Δίπλα ἀπὸ τὸ νεαρὸ ζευγάρι μιὰ κοίτα περὶνε χωρίς καθάλλιστο. "Ηταν ή λαίδη Ντε κλένου. Μόλις ὁ Γουατερόχους ἐπέλειωσε τὸ χορὸ μὲ τὴ Φυλλίδα, παρουσιάσθη σ' αὐτὴν ὁ λόδοος Ντεκλένου καὶ τῆς ἐξήγησε νὰ τὴν χορεύσει.

"Ω. λόδοε μου, ἐσκέπηθι ή νέα καταλυνημένη, δὲν μποροῦ πειά. Πρέπει νὰ χορεύετε με τὴν λαίδη τὴν οὐζυγὸ σας. Πηγαίνετε. "Εγὼ εἶμαι τόσο κουρασμένη.

"Ο λόδοος ἐπληρώσασε τὴν οὐζυγὸν του.
— Παιονίδ, λαίδη. Δὲν κατάλαβα πῶς ἔχετε καθάλλιστο. "Ελίτε.

"Αλλά δὲν ποῖπει νὰ χορεύη μιὰ κοίτα τὸν τελευταῖον χορὸ μὲ τὸν οὐζυγὸν της, ἀπεκρίθη ή λαίδη.

Ποὴν τελειώσανε δυοὶ καλὰ τὴ φράσι της ὁ λόδοος τὴν εἶπε παραφορῶς.

Καὶ γόρνανε μὲ μιὰ καινονομία δοξε. Εἶν' ἀλήθεια διι εἶχαν γαιοσίσει οἱ δύο αὐτοὶ ἀνθρώποι τὴν νεότητα, διι δυοὶ καὶ τὴν ἐλλάδα. Πόσο καλὰ γόρνανε ἑαυτῶν. Μήπως δὲν εἶχαν πρωτοπονηθῆ ὁ εἰς τὸν ἄλλον σ' ἕνα χορὸ ; Εἰς τὸν φαιδρὸν, μεθυστικὸν ἦγον τοῦ θάλλε προγοροῦσαν, γλυστοροῦσαν πάνω σὸ παρκετό καὶ ἔδλεπαν πάλι, ἀνεκάλιντον πάλι πόσον ταίριαζαν τὸ δῆματα. ταιριάζον καὶ ή καρδιὲς καὶ μέσα σὸ πλῆθος ἐκεῖνο τὸ κοινὸ ποὺ παύσανε τὸ ρεῦμα καὶ ή μέθη τοῦ χοροῦ ἀνεκάλινταν καὶ ποῦ τοὺς ἔκανε τὴν καρδιά των νὰ χτυπᾷ μὲ νεανικὸ σαρῆος μέσα στὰ στήθη των. εἶχε ξαναδοῆ ὁ ένας τὸν ἄλλον.

ΚΑΜΜΙΑ ΦΟΡΑ

— Γιατί δουλεύεις τόσο βαριά ;
— "Επειδὴ εἶμαι νευρικός καὶ θὰ μὲ πείραξε νὰ κλέψω.

ΕΞΥΠΝΟΙ, ΕΞΥΠΝΟΙ

"Ἐρρέται ἐν Λευκάδι ὁ παγκόσμιος ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΗΛΙΘΙΩΝ
ὁ ἐπίσης σκοπεῖ διὰ διαλέξων, ἐκδρωσῶν, ἐροτων κτλ. τὴν τελείαν ἀποδελαισιν τῶν μελῶν του. "Οσοι εἶσθε ἐξυπνοὶ σπεύσατε νὰ ἐγγραφῆτε μέλη. "Η ἐξυπνάδα περὶ ή ἡλιθιότητος μένει.

ΖΗΤΩ Η ΗΛΙΘΙΟΤΗΣ

Διὰ λεπτομερείας γράψατε εις τὸν πρόεδρον τοῦ Συλλόγου Κον Κ. Τζανετόκη, Λευκάδα. Γίνονται δεκτὰ ὡς μέλη καὶ δεσποινίδες.
"Αλτ. "Ανατάλασσω κάρτες. Προτιμῶ κατὰ λους. "Ιωάννην Σ. Βοστάν Πέ τ - Ρι τόντ. "Αθήνας.

Ο ΤΖΙΜ ΠΑΠΠΑΣ

(Πρωτότυπον "Ελληνικὸν μυθιστόρημα περιγράφον τὴν ζωὴν ἐνδὲς "Ελληνος στὴν "Αμερικὴ).

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)
Σε λίγες στιγμές ήθεβε ήρήγορα ή κατάλυκη τραυματιοφόρος ἀμαξία, ἐδοθήσαν τὸν Τζιμ Πάππα νὰ μπη κι' ἐπειτα μπῆκε καὶ ὁ ἄστυφύλαξ — ήσαν ὁ ἴδιος εις τὸν ὁποῖον πρωτομῆλως καὶ ή μὴς Μάγερ.

— Πῶς λέγεται ὁ κάριος ; ἐρώτησε ὁ ἄστυφύλαξ τὴν νέαν θγαζόντας ἕνα σημειωματάριο.

"Ερώτησε μερικὰς ἄλλας ἐρωτήσεις, ἐπειτα λέγει εις τὸν Τζιμ Πάππα, τὸν ὁποῖον ἐδλεπαν ἀπαθῆστατον, γλωμῶν μὲν, ἀλλὰ μὴ δευκνύσαν κανένα σημάδι πόνου ή ταραχῆς σὸ πρῶτωπό του.

— "Υποθέτετε γιατί σὰς ἐγεινεν ή ἐπίθεσις ;

— "Οχι, λέγει ὁ νέος, ἐπειτα ἐσφιξε τὸ χέρι τῆς φίλης του καὶ προσέθεσε:

— "Υποθέτω πῶς κάποιος ἀνόητος ἐπέπντάς με συντροφιὰ μὲ τὴν μὴς Μάγερ, ή ὁποία θὰ τοῖ παῖξῃ ἕνα μονόπρακτο ἔργο — κάποιος ἐρατευμένος ἴσως μὲ τὴν δεσποινίδα, ἀπὸ ζήλεια ἴσως, μοῦ ἐπέταθη.

"Η μὴς Μάγερ ἀνοῖξε διάπλατα τὰ μάτια της καὶ τὸν κυτούσε μὲ ἐκπληξί, ἀλλ' ὁ Τζιμ Πάππος ἐξηκολούθησε μὲ ἀργή φωνή:

— "Επίθεσις γιὰ χρήματα δὲν ήταν ἐβδαια, ἐλλ' οὔτε καὶ γι' ἄλλον σκοπὸν ἐκτὸς αὐτοῦ ποῦ σὰς ἀνασέρω. "Εχθρὸ δὲν ἔχω κανένα εὐτυχῶς στὴ Νέα "Υόρκη.

Μόλις κατέβηκαν εις ἕνα ἰδιωτικὸ νοσοκομεῖο τὸ ὁποῖον δὲν ἀπέχει καὶ πολὺ ἀπὸ τὸ μέρος ὅπου εἶσθε χῶρον ή δολοφονική ἀπόπειρα κατὰ τοῦ νεαροῦ "Ελληνος, εἶδαν κι' ἐν' ἄλλο αὐτοκίνητο ποὺ σταμάτησε πίσω ἀπὸ τὸ τραυματιοφόρο καὶ κατέβηκαν τρεῖς ἀνθρωποι γρήγορα ἐπευδόντες πρὸς τὴν εἰσοδο τοῦ νοσοκομείου καὶ ἀκολουθοῦντες τὸ φορεῖο μὲ τὸν Τζιμ Πάππα μέσα ποὺ ἔπιασαν δυό νοσοκόμοι ν' ἀνεβάνουν. "Ησαν ρεπόρτερ.

— Δὲν μπορεῖτε νὰ κάρετε συνέντευξι: τώρα. Πρέπει νὰ ἰδοῦμε τὸν ἄρρωστο σὲ τὴ κατάστασι: ἐρίσκειται, τοὺς λέγει ἕνας γιατρός, παρακαλῶντάς τους νὰ μὴ προχωρήσουν περισσότερὸ ἀπὸ τὸ διάδρομο.

"Ανεβάνον τὸν Τζιμ Πάππα σ' ἕνα δωμάτιο καὶ δυό νεαρὸι γιατροὶ τοῦ ἐξήτασαν τὰ τραύματα.

— Δὲν εἶνε τίποτε λέγει ὁ ένας.

— Δυό γρατουνιὰς ἀναρωνεῖ ὁ ἄλλος, χτυπώντας εὐθὺμα τὴν πλάτη τοῦ Τζιμ Πάππα.

Εβδαια ἀν ήταν καὶ τίποτε σοβαρὸ ἀκόμα θὰ τῷπαρνε ἐλασρὰ ὁ ἄρρωστος μέσα σὲ κείνο τὴ περιβάλλον, ποῦ δὲν ἀπέπνεεν ἰάρρωσταια, μελαγχολία καὶ κατῆφεια ἀλλὰ υγεία, φραιδρότητα καὶ ἐροσιὰ ἀκόμα. "Εκτὸς τῆς ἀφόγου καβαριότητος, ποὺ παρατηροῦσε κανεὶς παντοῦ, τὸ σπουδαιότερο ήτο τὸ ὕψος τοῦ προσωπικοῦ τοῦ νοσοκομείου ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους ἱατροὺς μῆχρι τῶν κοριτσιῶν νοσοκόμων. "Οι περισσότεροὶ γιατροὶ νεαρὸι, φρεσκοθερισμένοι, γεροὶ, μὲ τὰ σακάκια τους θγαλμένα καὶ τὰ μανίκια ἀνασκουπωμένα, ποῦ ἐδειχναν ρομαλέους μῦς καὶ βραχιόνας σιδερινῶς, μὲ ἀνώγειν χαμόγελο σὸ πρόσωπο, χωρίς νὰ κάνουν νεύματα συνεννοήσεως μετοξύ των, χωρίς νὰ δαγκοῦν τὰ χεῖλι των μὲ ἐκπληξί, χωρίς νὰ συναρροῦνται, ἔκαναν τὴν ἀσθενη νὰ πιστεύῃ— καὶ αὐτὸ ἴσως εἶνε τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς θεραπείας — ὅτι ὁ καλλίτερος τρόπος νὰ φντικτωποιήσῃ τὴν ἀρρωσταια σου εἶνε νὰ διατηρήσῃ τὴν ψυχραιμία σου καὶ τὴν ἡσυχία σου. "Επεισο αἱ νοσοκόμοι, ἐροστερὰ καὶ γερὰ κοριττα, ἀληθινὰς ἀδελφά-

δες στὴ γλόχα, καλωσύνη καὶ προσοχή, ἐδωσαν, γηριμίζαν στὴ λήθη τὴν ἀρρωσταια. "Ο Τζιμ Πάππας ἀπὸ τὴν πρώτη βραδειὰ εἶχαν αἰσθανθῆ τὴν ἐπιρροήν τοῦ καθαροῦ καὶ ὑγιεῖς αὐτοῦ περιβάλλοντος. Κοιμήθηκε ἡσυχὰ καὶ τὸ πρῶτὸ μόλις ἀνοῖξε τὰ μάτια του ή νοσοκόμος ποῦ κάθονταν δίπλα σφ̄ προσκλήρῶ τοῦ τοῦ λέγει μὲ χαμόγελο.

— Μῆρρυ Κρίσμας. Γιὰ κυττάξτε ἰ τοῦ ἐδειξε ἀντίκρυ σ' ἕνα τραπεζάκι δυό μετᾶλα μπουκίτα θαυμάσια μενεξέδων.

— Ποιὸς τᾶστεῖλε ; λέγει ὁ νέος.

— "Η μὴς Μάγερ.

— Τί καὶ ή. Τί χρυσοῦ, ἐπιθύρουν ὁ Τζιμ Πάππος. "Οταν θυμάμαι πῶς ἔπρεξε, πῶς ἔκανε ψὲς ποῦ μ' ἔφεραν ἐδῶ. Σωστὴ "Αμερικανίδα.

"Εκεῖνη τὴ στιγμή ἀκούσθηκε ἕνα ἐλασρὸ χτύπημα στὴ θύρα καὶ ή νοσοκόμος πῆγε νὰ ἀνοῖξῃ.

— Εἶνε ἕνας δημοσιογράφος, ρεπόρτερ τοῦ "Κόσμου τῆς Νέας "Υόρκης, ποὺ παρακαλεῖ νὰ σὰς ἰδῇ. "Εχει ἔρθει τρεῖς φορὲς ἐδῶ.

"Ο νέος ἔμεινε σιωπηλὸς κυττάζοντας μπροστὰ του λίγες στιγμές ὡς νὰ σκέπτονταν, ἐπειτα νάνει.

— "Ας ἔρθῃ μέσα.

"Εντὸς ὀλίγων δευτερολέπτων σὰν πεινασμένους λύκος ὁ κ. "Αρθουρ Φόμπς, ρεπόρτερ τοῦ "Κόσμου τῆς Ν. "Υόρκης ήταν κοντὰ σὸ κρεβέτι τοῦ Τζιμ Πάππα καὶ τὸν γέμιζε ἐρωτήσεις. Πότα ἐγνώρισε τὴν μὴς Μάγερ ; Πόσον καλὴ ἔχει στὴν "Αμερικὴ ; Πῶς τοῦ φαίνεται ή "Αμερικὴ, ή "Αμερικανοὶ, αἱ "Αμερικανίδες ; Πῶς κάθεται, ποιὸς συναναστρέφεται, τί διαβάζει, τί τρώει, ποῦ συγχάζει καὶ κάθε εἶδους ἐρωτήσε, ποῦ θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ φαντασθῇ.

Σε μιὰ στιγμή τὸ μᾶτι τοῦ ρεπόρτερ ἔπεσε πάνω τὰ γυῖα καὶ λέγει:

— "Α. Σὰς ἐστειλε ή μὴς Μάγερ καὶ γιούλια ;

— Πῶς τὸ μαντεύσατε, λέγει ὁ Τζιμ Πάππας χαμογελώντας.

"Ο ρεπόρτερ ἤρκεσθη νὰ σηκώσῃ τὰ χέρια του καὶ νὰ γελᾷ ὡς νάθελε νὰ πῇ:

— "Αφοῦ τὸ ξέρουν ὀλοι.

"Υστερα ἀπὸ ἀνάκρισι τριῶν τετάρτων καὶ ἄσπὸ ὁ κ. "Αρθουρ Φόμπς γέμισε τὸ σημειωματάριό του μὲ στενωγραφικὰς σημειώσεις, ἐξέφρῆσε τὴν ἡγόρα κι' ἐβγήκε.

"Ο Τζιμ Πάππας ζήτησε τῆς πρωινῆς ἐφημερίδας. "Ησαν ἕλες ἐγκώδειες, μὲ πολύχρωμες εἰκονογραφίαι, γιορτινῆς, χριστουγεννιάτικες. Μὲ σὰς εις τὰς σελίδας τῆς κοινωνικῆς ζωῆς (ὅπου μὲ κάθε λεπτομερεία καὶ κάθε θεμιτὸ ή ἀθέμιτο παραγεμισμα παρήλαυεν ἐλη ή ζωή της πόλεως), εἶδε καὶ τὰ τῆς χθεσινῆς ἐπιθέσεως μὲ μεγάλους τίτλους, οἱ ὁποῖοι ἔγραφον:

ΛΟΛΟΦΟΝΙΚΗ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΛΛΗΝΟΣ ΣΥΜΠΡΑΦΕΩΣ.— Η ΟΡΑΙΑ ΗΛΘΗΝΟΣ ΜΙΣ ΜΑΓΕΡ ΗΡΩΤΗΣ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

("Ακολουθεῖ)

ΜΟΝΟΝ ΤΟΥΣ ΜΑΤΟΥΣ

— Γνωρίζει ὁ ἐρομένος σου τὴν ἡλικίαν σου, Κλεοπάτρα.

— Μὰ — ἐν μέρει.

Η ΛΟΓΙΚΕΥΟΜΕΝΗ Η ΔΙΔΙΑ

(Συνέχεια εκ της 4ης Σελίδος)
κάνει τὴν θέσιν της εις τὸ γραφεῖον. "Οι τέσσαρες μεγάλοι κυττάζον ἐρωτηματικὰ τὴν "Ελεονώρα καὶ κυττάζονται μετὰξύ των). Σὰς ἐρεσκάλεσα ἔλους μαζί γιὰ νὰ σὰς ἀναγγείλω ἔτι, ἀφοῦ ὁ μπαμπᾶς καὶ ή μαμά θὰ χωρίσουν ἔτιρε τὸ πρῶτὸ, πρῶτικαὶ νὰ μείνουν κενὰ αἱ θέσεις τοῦ μπαμπᾶ καὶ τῆς μαμῆς.

"ΓΚΡΑΧΑΜ (ἀναπηδῶν ὀλόθορος). Θεέ μου τί εἶν' αὐτὰ. "Ελεονώρα πήγαινε ἐξω. ("Η "Ελεονώρα ἐπιστρωχερῶ ἕνα δῆμα, ἀλλ' ή Βεατρίκη πετιέται ἀπὸ τὴ θέσι της πῖνει τὴν "Ελεονώρα ἀπὸ τὸ μπράτσο καὶ τὴν ἐνθαρρύνει).

"ΕΛΕΟΝΩΡΑ. Κἀθησε, μπαμπᾶ. Δὲν θὰ πῶς ἐξω. "Εγὼ εἶνα σωρὸ πρᾶματα νὰ πῶ καὶ θὰ τὰ πῶ. "Εκεῖνο ποῦ θέλω νὰ πῶ εἶνε ὅτι ... εἶνε ὅτι θέλω κι' ἐγὼ νὰ περάσω τὴ ζωή μου μὲ τρυγία, καὶ ἀφοῦ ὁ μπαμπᾶς καὶ ή μαμά δὲν μποροῦν νὰ κάθωνται φρόνιμα, ἀπεφάσισα νὰ πῶς ἄλλους γονεῖς. "Απὸ αἴρια τὸ πρῶτὸ τῆς θέσι μαμᾶς τὴν προσφέρω στὴν μὴς Μοντυκόμπερ, καὶ τὴ θέσι τοῦ μπαμπᾶ στὸν κ. Τρέντς.

("Η κ. Γκράχαμ ἀναπηδῶ, ἀξίνουσα μικρὸν κρουγῆν. "Ο Γκράχαμ πετιέται πάλι ἀπὸ τὴ θέσι του).

"ΓΚΡΑΧΑΜ. Θεέ μου, μὰ τί εἶν' οὐτὰ. (Βαδίζει: τεταραγμένος ἄνω καὶ κάτω). "Ελεονώρα, πήγαινε ἐξω.

ΒΕΑΤΡΙΚΗ (εις τὴν "Ελεονώραν). Μὰ πῶς εἶνε δυνατόν νὰ κουβεντιάσῃ κανεὶς μαζί τους ; Αὐτοὶ ἔλο συγκινήσεις εἶνε καὶ νεῦρα. Κατὰ ἐσκέπηθη. Κυρία Γκράχαμ (γαϊδευτικὰ) ἀπὸ σὰς περιμένονεν νὰ ἡσυχάσετε τὸν κ. Γκράχαμ. Μπορεῖτε εὐκόλα νὰ τὸ κάμετε. Νὰ τοῦ πῆτε μονάχα πῶς εἶνε ή τελευταία φορὰ ποῦ τοῦ ζητᾶτε νὰ σὰς ἀκούσῃ, καὶ εἶμαι θεδχία πῶς θὰ μελακόθη.

Κα ΓΚΡΑΧΑΜ. Μὰ δὲν ξέρω ἂν πρέπει νὰ τὸν ἡσυχάσω. Τί σκοπεῖτε νὰ κάμετε ;

ΒΕΑΤΡΙΚΗ. Σκοπεῖται μονάχα νὰ μιλήταμε ρωστὰ καὶ φρόνιμα. Αὐτὸ εἶνε λίγο κῆστο μιστικὸ, μὰ ἐπειδὴ εἶσθε γυναίκα προδευτικὴ, ποῦ σὰς ἀρίστον αἱ νεωτερισμοὶ, ὀφείλετε νὰ ταρμλεχθῆτε μιὰ ἰδέα, ἔστω καὶ ἂν εἶνε νέα.

Κα ΓΚΡΑΧΑΜ. (στραφμένον ἐξἄρνα πρὸς τὸν κ. Γκράχαμ. — Δάρρυ, κάθησε καὶ ἡσυχάσε. Μὴν κἀνης σὰν παλαδὸς, νὰ γυρίζῃς ἐμπρός καὶ πίσω μέσα τὸ δωμάτιο.

"ΓΚΡΑΧΑΜ. Παλαδὸς, ἔ. "Α, Θεέ μου, μὰ δὲν βλέπετε ποῦ αὐτὸ τὸ παιδί μᾶς παρουσοσε καὶ τοὺς δύο μας γιὰ παλαδὸς ; Θέλεις νὰ ἐξαικολούθησῃ ;

"ΕΛΕΟΝΩΡΑ. Τώρα θὰ ἐξακολούθησαίμεν. Πρῶτὸ ἐρωτήσω τὴν μὴς Μοντυκόμπερ καὶ τὸν κ. Τρέντς ἂν θέλουν νὰ μὲ κάμουν παιδί τους. "Εἶλω νὰ ἐρωτήσω τὴ μαμά καὶ τὸν μπαμπᾶ τί θὰ πῇ ἐροητικότης.

Κα ΓΚΡΑΧΑΜ. "Εροητικότης ; Τί εἶν' αὐτὸ πάλι ;

"ΕΛΕΟΝΩΡΑ. Εἶνε ἐκεῖνο ποῦ λέει ὁ μπαμπᾶς πῶς σὰς κάνει νὰ μὴ μπορήτε νὰ ζῆσατε μαζί.

"ΓΚΡΑΧΑΜ. (ἀναπηδῶν πάλιν). Γιὰ δέτε, εἶνε πολλὸ ἀχαρὶς ή θέσις μου, μὰ ἀπεφάσισα νὰ ἔμεινω μέχρι τέλους. Μὴς Μοντυκόμπερ, κ. Τρέντς, σὰς ζήλεῖω καὶ τοὺς δύο σας γιὰ τὴ διακέδασι ποῦ ἤφατε σ' αὐτὴ τὴ σκηνή. "Αλλὰ συγχρόνως μὴ τὴν πέρνεται μονάχα γιὰ γλῆνι: Ράλατε τὴν μέσ' στὴν ψυχὴ σας, καὶ νὰ τὴν θυμάστε πάντα, ἂν ἤθελε σὰς βάλει κάποτε σὲ κωραμὰ ή γρωποσβίκικη ἰδέα νὰ παντρευθῆτε. Τώρα (στραφμένους πρὸς τὴν "Ελεονώραν) ἐστὶ, σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς μου καὶ ὀστέον ἐκ τῶν ὀστέων μου, προζῶρει σὸ ἐργον σου καὶ κάμει

μαϊμῶ τὸν πατέρα σου. "Αν καὶ θὰ εἶσαι πάρα πολὺ ἐξυπνὴ, τὸ κάτω - κάτω, ἂν μποροῖς νὰ μὲ κἀνης μαϊμού ἀπὸ ὅτι ἐκάμα ἐγὼ τὸν εαυτὸ μου τὴν ἡμέρα ποῦ παντρευτήκα.

Κα ΓΚΡΑΧΑΜ. Ζῶον, μεγαλύτερο ἀπὸ κάθε ἄλλο.

ΒΕΑΤΡΙΚΗ. Αὐτὸ θὰ πῇ ἐροητικότης, ὑποθέτω.

"ΓΚΡΑΧΑΜ. Γιὰτί τὸ λές αὐτὸ ; Ναι, αὐτὸ ἄκριβῶς θὰ πῇ ἐροητικότης. Νὰ ζητῇ κανεὶς καυὰ μὲ τὸ τίποτε, νὰ ἐπιπύρει, νὰ σὲ κἀνη νὰ νομίζῃς πῶς εἶπες καὶ ἐνοουσεσ κατὶ τι πῶ ὅτε εἶπες ποτὲ, οὔτε ἐνοουσεσ ποτὲ.

"ΕΛΕΟΝΩΡΑ. Καὶ ποιὸς ἀπὸ σὰς τὸ κἀνει αὐτὸ, μπαμπᾶ ;

Κα ΓΚΡΑΧΑΜ. Ποιὸν νομίζεις ἐσὺ ; "Ακουσε ποτὲ τὸν πατέρα σου νὰ κατηγορή τὸν εαυτὸ του γιὰ κανένα σφάλμα του ;

"ΕΛΕΟΝΩΡΑ. "Οχι, μὰ δὲν ἔπρεξε καὶ λόγος. "Εγὼ ξέρω ποῖα εἶνε τὰ σφάλματά του. Σὲ ἀκουσα πολλές φορὲς ποῦ τοῦ τάλεγε. Γιὰ πῆς μου, μπαμπᾶ, ἀπὸ πότε ἄρχισε αὐτὴ ή ἐροητικότης ; Μὴν ἄρχισε ἀπὸ τὴν τρομερὴ ἐκείνη βραδειὰ ποῦ ἔσπασες τὸ Γαλλικὸ βάζο μας, καὶ ἐξυπνήσα ἐγὼ καὶ ἀκουσα τὴ μαμά ποῦ σ' ἔλεγε σημανῶνο κτήνος ;

Κα ΓΚΡΑΧΑΜ. (κυττάζουσα μὲ ὀργὴν εις τὴν ἐνθούσιον ἐκείνην). Εἶνε κοπιμένο νὰ πῆς κτήνος ἕναν ἄνδρα ποῦ μένει ἐξω τῆς νύχτας, καὶ ἔταν ἔρρωται παρανοσεται γιὰ ὅτι ἔχω κἀμαι, ποῦ μὲ λέει ἰσπίστῃ, καὶ ψεύδεται ἀπὸ κἀκία γιὰ τὸ μέρος ποῦ εἶρε τὸ κουμπὶ τοῦ κηλῆρῶ του, γιὰ νὰ μὲ κατηγορήσῃ ὑστερα πῶς ἐγὼ τοῦ τῶβῆλα ἀπὸ τὴ θέσι ποῦ ἴρχῃ.

"ΓΚΡΑΧΑΜ. Δὲν τὸ ξέχασες ἀκόμα ἐκεῖνο τὸ ἀναθηματικὸν κουμπὶ. Ξέρεις πολὺ καλὰ, ὅτι καὶ ἐγὼ, ποῦ τὸ ἤφα ... ἀποκάτω ἀπὸ μιὰ στίβα κουρελάσανα, μέσα στὴ φορκετοθήκη σου. "Οσο γιὰ τὸ ἄλλο πῶς μένω ἐξω τῆς νύχτας, ἡμουν στὸ γραφεῖο μου καὶ ἐργαζόμενος. Μήπως δὲν προσκαλοῦσεσ ἐσὺ ἄνδρες κἀθε βράδυ ἐδῶ μέσα. Τί ἐνδιαφέρεν νὰ δείξῃς γιὰ τὸ σπίτι σου, μὲ τοὺς φίλους σου, τοὺς συλλόγους σου, μὲ τοὺς ἐξωφρονητούς σου, τῆς ἀνοσιείς σου, τὴν ὀπιστία σου ...

Κα ΓΚΡΑΧΑΜ. "Εὐὸ ἔβαλες τὸ κουμπὶ μὲ σα στὴ φορκετοθήκη. Ποτὲ, ποτὲ δὲν ἄγγιξα τὸ κουμπὶ σου.

"ΕΛΕΟΝΩΡΑ. Γι' αὐτὸ ἔσπασες καὶ ἀπὸ τὸ βάζο μπαμπᾶ ;

"ΓΚΡΑΧΑΜ. "Α. "Οχι, ἐβδαια.

"ΕΛΕΟΝΩΡΑ. Καὶ τώρα σκοπεῖτε νὰ χωρίσετε, μαμά, γιατί ὁ μπαμπᾶς ἔσπασε ἐκεῖνο τὸ βάζο ;

Κα ΓΚΡΑΧΑΜ. Αὐτὸ ήταν ή πρώτη ἀφορμή "Εν τούτοις δὲν ζητῶ ἐγὼ τὸ διαζύγιο. "Αναγκάσθηκα νὰ τὸ δεχθῶ.

"ΓΚΡΑΧΑΜ. Τί θέλεις νὰ πῆς ; Ποιὸς σὲ ἀνάγκασε ;

Κα ΓΚΡΑΧΑΜ. Ποιὸς ἄλλος ἀπὸ σένα ; Πῶς μποροῦ νὰ ζῆσω ἐγὼ μὲ τέτοιο χαρακτήρα σὸν τὸν δίκον σου ; Πῶς μπορεῖ μιὰ γυναίκα νὰ ὑποσέρῃ ἕναν ἄνδρα ποῦ χαλῶ τὸν κόσμο μέσα στὰ χαράματα, γιατί βλέπει πῶς τὸ κουμπὶ ...

ΒΕΑΤΡΙΚΗ. "Ωστε τὸ κουμπὶ ήταν ή ἀφορμή ;

"ΕΛΕΟΝΩΡΑ. Σς, σς. Μαμά, μπαμπᾶ, ἀκούσατε καὶ μένα. Δὲν βλέπετε τί ἀνόητο ποῦ εἶνε νὰ χωρίσετε, γιατί τὸ κουμπὶ τοῦ μπαμπᾶ ήταν μὲσ' στὴ φορκετοθήκη ...

"ΓΚΡΑΧΑΜ. Πάψε. Δὲν μπορῶ νὰ σ' ἰακῶω ἄλλο.

Κα ΓΚΡΑΧΑΜ. Δὲν εἶπες ὁ ἴδιος πῶς θέλεις νὰ τὴν ἀκούσης εἰς τὸ τέλος ; (ἀποσύρονται λιγάκι, καὶ μιλοῦν μαζί).

ΒΕΑΤΡΙΚΗ. "Τὸ παράχαμς μὲ τὴ λογική σου. "Αγαπήτῃ μου "Ελεονώρα, τὸ κἀνεὶς καὶ σὺ σὰν τῆς σουφραζέτες ποῦ πάντα ἀπευθύνονται στὴ λογική τοῦ πλήθους. Καὶ γι' αὐτὸ δὲν εἶνε παράξωνο πῶς δὲν ἐπέτυχαν ἀκόμα φῆσον.

"ΕΛΕΟΝΩΡΑ. Καὶ τί ἄλλο ἔχει τὸ πλήθος

γιὰ ν' ἀπευθινθῇ κανεὶς, ἐξυπνὴ μου ;

"ΕΛΕΟΝΩΡΑ. Τί θέλεις νὰ πῆς ; "Εχεις τὴν ἰδέα πῶς ἀγαπιόνται ἀκόμα μετὰξύ των.

ΒΕΑΤΡΙΚΗ. Μαλλ

ΑΠΟ ΤΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΟΦΜΑΝ

ΜΑΡΙΝΟΣ ΦΑΛΙΕΡΟΣ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Καθώς περνούσαν την πλατεία Αγίου Μάρκου, η γριά του έλεγαν από καιρού εις καιρόν...

— Για κύτταξε, Αντώνιο Βλέπεις αίμα επάνω στο πεζοδρόμιο; Ναι, ναι, αίμα είναι, μα μή γράβεται, τίποτε. Από αυτό το αίμα θα ανοίξουν κόκκινα τριαντάφυλλα, που θα γίνουν στεφάνι σφραγίδων στο κεφάλι σου...

— Σίγουρα είναι τρελλή, έλεγε μέσα του δικαίως ο Αντώνιο.

Η γριά εξακολουθούσε τα αλλόκοτα λόγια της.

— Βλέπεις, Τονίνο, εκεί πάνω στα μονοπάτια του ουρανού, εκείνη την άσπρη έρωτική όπτιση που σου χαμογέλει και που σου ανοίγει την άγκυρα της σαν πλεξούδα από κοίνα. Έλπίδα και θάρρος, Τονίνο μου. Θα μαζέψεις με το βασίλειμα του ήλιου τα ειδικά σπέρματα μήτρα να στείλεις μ' αυτά τον κόρσο της ώρας για να αρραδωνοποιήσει.

Όταν έφθασαν εις τον στίλον ο οποίος φέρει επάνω τον λέοντα της Αδριατικής, ο Αντώνιο, μη δυνάμενος πλέον να υποφέρει τας ασυμμετρίας της συντροφιάς του, εσταμάτησεν αποτόμως.

— Έδοξερήκα πειρά να άκούω της ταχλές πρεφτείτης σου, της είπες. Δεν μπορώ να προχωρήσω άλλο.

— Ένα όθμα ακόμα, ανέκραζεν η γριά, κρημαίνω από πάνω του. Ναι, να ή θάλασσα. Η άμμοειδιά είναι έρημος. Αν με αφήσεις, θα πάω να πνιγω μπροστά στα μάτια σου. Έλα, έχω κάποιες μυστικές να σου φανερώσω. Κάθισε αυτού και άκουσε...

Ο Αντώνιο εσταμάτησε τα χέρια του επάνω εις το στήθος του, ως άνθρωπος προφανώς κουρασμένος από ένα έξαρτικό που τον ήρσκει, και από το όποιον δεν μπορεί να ξεφορτώ.

— Για κύτταξέ με, καλά, Αντώνιο. Όπως με κυττάς στο πρόσωπο, δεν σου έρχεται καμμία ανάμνησι...

— Μα την ψυχή μου, άπειρήθη ο νέος, όταν κυττάω τα άκαταρμένα μάτια σου, τα μενεξεδένια μάγουλά σου και την άγκυλωτή σου μύτη, μοι φάνηται πως βλέπω τον κόρσο που ζοίμωνα.

— Και όμως, με όλη μου την άσχημία, που ξέρεις μήπως έχεις μπροστά σου εκείνη που σε έκόντα, και σ' έπηρε μέσα σ' ένα ρουχο ένα έρωτό, για να σε 'γλυτώσει απ' την πυρκαϊά... Πού ξέρεις μην είναι ένω?

— Έωδ. Ανέκραζεν έκπληκτος ο Αντώνιο. Έλ' όσ' τα αυτά, άρκετά έπειξες με την άφελεία μου. Έκείνη η γυναίκα που λες, τη θάμμαι έτσι άμυδρως, ήταν άραία και νέα. Δεν μπορεί να είσαι έωδ...

— Α Θεέ μου. Τι δυστυχισμένη που είμαι, να μη μπορώ να τον πείσω. Σάντα Μαντόνα δεν κόψεις ένα θαύμα να πιστέψω ο Αντώνιο στα λόγια της πιστής Μαργαρίτας.

— Μαργαρίτα... επανέλαθεν ο Αντώνιο, φέρων το χέρι εις το μέτωπόν του, ως διά να ζητήσιν κάποιον άνδρινον. Μαργαρίτα... Πί παραδέξω άλθθθια. Αυτό το όνομα μου χαίδεσε τη αψή σαν την ήχώ ένός τραγουδιού που έστύσθη και πέρα στο διάστημα... Μαργαρίτα. Μα όχι, είναι άδύνατον, σου λέω και πάλι δεν είσ' έωδ...

Η γριά έκρίταξε μεγαλοκλυδικώς τον Αντώνιο. Δεν ήνωγλειτο καθόλου από την ευσπιστίαν του, και εξημελούθησε να ήμιλιξ με τα μάτια χαμλωμένα και τα χέρια σταυρωμένα επάνω εις το λιπόσαρκον στήθος της.

— Άκούσε με καλά λοιπόν Τονίνο. Έωδ δεν είσαι από τη Βενετία. Η μητέρα σου πέθανε ζων σ' έγέννησε. Ο πατέρας σου ήταν πλού-

σιος έμπορος από το Αουγκουμπούργον. Ακολουθώντας πέθανε η λατρευτή του σύζυγος, άφησε τον τίπο του κι' έβρε και άποκατεστάθηκα σ' αυτή την πόλι, και πέρα έμένα για νταντά σου. Έστερα που πέθανε ο πατέρας σου σε κάποια πυρκαϊά, έγω έσοδθήκα τυχερή και σ' έγλύτωσα. Δεν είγα τα μέσα να σε ήσω, και σ' έσημαζαφε ένας πλούσιος πατέριος. Έίωδ απ' την άλλα μεριά μη ξέροντας τί να γείνω, εκπέφθηκα να έάλω σε πράξι μερικώς γνώσεις από κάποιες όπόκρυφες επιστήμες που μου είχε φανερωσει ο πατέρας μου. Ήξερα της μυστικής άρετας των βοτάνων, και ο Ούρανός που με προδίδει ίσως να γείνω μια μέρα το όργανον των σκοπών του, εκτός απ' αυτές της γνώσεως, που έδωκε και το χάρισμα να προβλέπω το μέλλον.

Οι γιατροί τα είχαν χαμένα με της γιατρειάς της μεγάλης που έκανα, μα οι κομπογιαννίτες μεύ εκήρυξαν τον πόλεμο και διέδωκαν πως έχω σχέση με το δαίμονα. Η Ίερά Έξέτασις έπεμδθη τότε, και μου έκαμαν χίλια δυό βασανιστήρια, για να τους φανερώσω έγλημάτα, που δεν είχα ούτε την παραμικρά ιδέα. Όλο μου το σώμα μου το έλιάνισαν οι κακούργοι με πρωτάκουστε σκληρότητα. Απ' αυτά και αυτά, άσπρισαν και τα μαλλιά μου, και το σώμα μου έχασε κάθε ανθρώπινο σχήμα.

Αυτά τα τέρατα με καθήνησαν σχεδόν τρελλή εν όνόματι του Θεού που έλεγαν τάχα πως εκδικούνται. Όταν ύστερα έμεινα μέσ' στα χέρια τους σκελετός ζωντανός, με καταδικάσανε στην πυρά. Άλλά την παραμονή της έκτελέσεως της καταδίκης μου, έγινε ένας τρομερός σεισμός και έσπασε τη φυλακή μου. Έξέρυγα σαν ζάντασμα άνεματα από τα έρείπια των παλατιών της πόλεως, που τα είχα γυμναίσει δια ο σεισμός. Δεν είναι λοιπόν τα γιαρταία, που με έφεραν σ' αυτήν την κατάσταση που με έλπίετε. Η κακία των ανθρώπων με έχει παραμορφώσει έτσι. Και τώρα, Τονίνο, δεν με πιστεύεις ακόμα. Όχι εν λόγω τυμπανιστής δεν έχεις για την άμνησι τη Μαργαρίτα.

— Ω. Δυστυχισμένη, ανέκραζεν ο Αντώνιο. Ναι, νοιώθω μέσ' στα δάθη της ψυχής μου πως λες την άλήθεια. Πρέπει όμως να μου πεις και τί ξέρεις για τον πατέρα μου. Θέλω να μάρα το όνομα του, τη θέση του, και ποιά συμβάντα μας έγώρισαν. Και άπου λες, πως ξέρεις και διαδέξεις τα μυστικά της τύχης του καθενός, θέλω να μου γνωρίσεις αυτή τη μυστηριώδη έπιρρη που κυβερνά τη ζωή μου και με ρίχνει άσσυγράτητα σε τόσα θάσανα. Μίλα λοιπόν γρήγαρα, Μαργαρίτα, θέλω να τα μάθω όλα...

— Άργότερα, Τονίνο μου, άργότερα, έσορμαύρισε η γριά. Μα εν δίγησι πίστι στα λόγια μου και αν θέλεις να ξεφορτώσιν μια άνεπαρόρωτη δυστυχία σου το λέω και πάλι, μη πεις ποτέ πειρά στο φωνετόν.

Φωνετόν. Φωνετόν. Είς το ένοχλητικόν αυτό αίνιγμα ο νέος πνευχορηθείς έχτύπησε το πόδι άνακράζων.

— Τώρα έλέπω πως έχεις χάσει όλως διόλου το μυαλό σου, κι' είμαι σ' άλθθθια κούτσου που κάθεται κι' άκούω της φλυαρίας σου. Θα σου χαρίσω ένω καινούργιο σάκι και θα σου γείμισω τα δυό σου χέρια με χρυσά τσεκίνα, κι' έσο για τα άλλα, άφες της παλαβομάρας σου, σε παρακαλώ.

Και χωρίς να σταθή να άκούση περισσότερα, άπεμακρύνθη με γρήγορο όθμα.

Έστερα από λίγον καιρόν, ο γάμος του δόγη-

μέ την ώραίαν Άννουτσιάταν άνηγγέλλη με σάλπισματα καθ' όλην την πόλιν και έγινε το άτυχημενον των παραδοξωτέρων συνωμιλιών.

Ο δόγης περιέβαλε με όλας τας γοητείας των τιμών την Άννουτσιάταν. Πέραν όμως της φαντασμαγορικής αυτής εύτυχίας ήτις έθόπευε ύπυλά τους παιδικούς πόθους της, ο γάμος έμεινε για την δόγησαν μυστήριον άνεξερεύνητον.

Άγαπούσε τον δόγην με σεβασμόν, με εύγνωμοσύνην, και δεν υπόπτευεν άκόμη ότι μπορούσε να υπάρχη εις τον κόσμον και κανένα άλλο αίσθημα. Οι νέοι και λαμπακαπώντες πατέριοι της Βενετίας, προσκαλούμενοι κατά τας αλιλικάς έθιμουσίας εις τας έορτάς του δουκικού παλατίου, διημερεύοντες τα δέλεματα και το μεζίδισμα της. Μεταξύ δέ αυτών διεκρίνεται δια τον τρέος την ώραίαν δόγησαν ένθουσιασμόν του ο Μιχαήλ Στένο, ο ισχυρότερος έδων εκείνων των νεαρών άρχόντων, έχων μάλιστα παρά την νεαράν ήλικίαν του και τον τίτλον του μέλους του Συμβουλίου των Τεσσαράκοντα.

Ο Μαρίνος Φαλιέρος δεν έδειχνοτο καθόλου ζηλότυπος και μάλιστα από την εποχήν του γάμου του φανίετο ότι είχε παραιτήσει κάτι από τους άλλους αποτόμους και άυτρώτους τρόπους του. Τόν έδλεπαν συγχρότατα να κάθεται πλήριον της ώραίας Άννουτσιάτας, στολισμένος με τα πλέον επίδεικτικά φορέματά του. Τη χαμόγελο της εύχαριστήσεως άνωθεσε πάντοτε επάνω εις τα χείλη του, ήτο γλυκοκλιτικός, και παρακωρύπος με άξιοθάμαστον εύκολίαν οϊκονόητοτε χάριν και εν του ζητούσαν.

Η σπουδαία αυτή άλλαγή του χαρακτήρος του ύποδοθησε κάπως τα σχέδια του Μιχαήλ Στένο. Άλλ' η Άννουτσιάτα δεν έννοούσε καθόλου τας παγίδας που της έστηνον ο νεαρός αλτός αλιτικός, και έμεινε ψυχρά και άπαθής εις όλα τα κοιωματά του.

Ο Μιχαήλ Στένο ήλλαξε τότε τακτικήν και άπερσίσει να μετέλλθ έστω και τα άτιμώτερα μέσα δια να εξέλθθ νικητής. Κατορθώσας να διαρρηκτής μίαν θαλαμηπόλον που δεν άφινε ποτέ την Άννουτσιάταν, έπέτυχε ένα κλειδί των ιδιαιτέρων διαμερισμάτων της δόγησας. Άλλ' ο Θεός έφύλαττε την άθωαν νεάνια.

Μίαν νύκτα, που ο δόγης είχε λάθει μίαν δυσάρεστον είδησιν, ότι έχασε κάποιαν ναυμαχίαν ο ναύαρχος των γαλερών της Βενετίας έναντίον του Άντρέα Ντόρια, και κυριευμένος από μάλινος σκέψεις έγύρισε θλιμμένος υπό τας στούς εις το παλατιού του, διεκρίνεν έξαστρα την οκινόν ένός, όστις έγλυστρώσε προς το μέρος των διαμερισμάτων της Άννουτσιάτας.

Ητο ο Μιχαήλ Στένο, ο όποιος εξήχηρετα κρυφά από το δωμάτιον της δόγησας.

Μία τρομερά ύποψία περνώ ως άστραπή τον νουν του Μαρίνου Φαλιέρου. Διευθύνεται κατ' εύθειαν προς το δωμάτιον της Άννουτσιάτας.

Ητο ήσυχία. Χτυπή δουατά και του ανοίγει την πόρταν μία γυναίκα άγνωστος εις αυτόν.

Εν τώ μεταξύ η Άννουτσιάτα ξυπνή και έρωσε με την γλυκίαν της φωνή.

— Κι' έρχεται τόσο άργά να με διαδέξθ ο σεβαστός μου σύζυγος;

Η φωνή αυτή δεν είναι συγγνωμένη, ως θα ήτο κατόν ένός σφάλματος.

Ο Φαλιέρος την πλησιάζει, την άπεινίζει καλό και σκεπάζον τα χέρια του εις τον ουρανόν άνακράζεις.

— Όχι, όχι, Θεέ μου, δεν είναι δυνατόν...

— Τι συμβαίνει; ... γιατί αυτή η παραχησας; έξακολουθεί η Άννουτσιάτα.

Ο Φαλιέρος, χωρίς να της άποκριθθ απρέφεται προς την θαλαμηπόλον.

— Πούδ σε διάταξε νάρθηξ έδώ έσύ; της είπες, και πως άπόφε η Λουίτζια δεν είναι στή συνθησμένη θέσι της;

— Αδύνατα, είπεν η κόρη εκείνη τρέμουσα, η Λουίτζια με παρεκάλισε να πάρω τη θέση της απόθε. Είναι λίγο άρρωστη και θα κοιμάται στο-

δωμάτιο δίπλα στη σκάλα.

— Δίπλα στη σκάλα, ανέκραξε χαρούμενος ο Φαλιέρος.

Και με γρήγορο όθμα διευθύνεται προς τα εκεί.

Η Λουίτζια, άναγκασθείσα ν' ανοίξη κατόπιν των επανειλημμένων κτύπων του, μόλις έδεδε τον δόγην ένδοπιόν της, έπεσε εις τα πόδια του και του έξωμολογήθη το λάθος της. Όσπε η Άννουτσιάτα ήτο άθωα.

Ο δόγης, άναγκασθείσας ένδομύμως που εξέθεσε την άξιοπρέπειάν του με την άδόκητον ζηλευσίαν του, έγγραψε την ίδίαν εκείνην νύκτα εις τον αθάνη πατέριον να μη ξαναπαρουσιασθή εις απέθε από το δουκικόν παλάτι, διότι θα τον έκων εξέριαν.

Ο Μιχαήλ Στένο, έλέπων έτι άνεκαλύφθη και περπαθεί από τούτην δυσμένειαν, ώρκίσθη να εκδικηθθ.

Και πρώτα - πρώτα δεν έροδθή να διασπείρη έπιφίασ προσληκτικώς δια την άρετήν της δόγησας. Ο Μαρίνος Φαλιέρος δεν ήτο από τούς πρώτους που ήκουσε τας φοβεράς εκείνας συζητήσεως. Η άδυναμία του όμως να τιμωρήση τον άθλιον εκείνον, όστις προσέβαλε κρημαίνως την τιμήν του στήματός του, η λύπη του δια την κρίσιμον θέσιν του άπέναντι λαού που εξοτρελλανόσε με τα σκάνδαλα, η ζηλοτυπία του τέλος του μετέβαλον τον χαρακτήρα. Έκλεισε την δόγησαν εις τα ένδοτερα διαμερίσματα του παλατίου, την περιέβαλε με κατασκόπους και έπίπτας, και της έκοψε κάθε συγκοινωνίαν με την αλήν.

(Άκολουθεί)

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΙΤΗΣ

Ο γιατρός προσέλαβεν σοβαρόν έπος.

— Πρέπει να προσέχετε πολύ την ύγειαν σας και να κάμνε άσχηράν διαίταν τουλάχιστον έπι ένα μήνα.

— Όσο σιενότερη η μέση της συζύγου τόσο πλαινότερος ο λογαριασμός του συζύγου.

Το χορήμα όυλει, αλλά και περπατεί και πετθ διαν εις όπλα μας, μαζί μας, στο σπίτι μας η γυναίκα.

Ο έρωτής έπιζέλειάρα πολλά - ο συζυγος γνωρίζει πάρα πολλά.

Η σημερινή γυναίκα καταβάλλει καθήφροντιδα για να ντυθθ όντως όποτε να προκύψη την περιοριστέραν προσοχήν του άνδρου και έπειτα προσβάλλεται αν ένας ξεξ της άλευθύνει τον λόγον.

Κάθε γυναίκα θα ήτο εύγροιστημένη και έντυχής μέσα σε τότσια αν δεν υπήρχε άλλη γυναίκα στον κόσμο ντυμέ η μεταξοτά.

Ο περιοριστός πανδορεύμενος κόσμος... άπεινώνεται εις την καρδιά του.

Το φυλίτι ένός πάθους άνάθε συνήθως λάνω στη σάχη ένός άλλου.

Όσο π... ήτερον η γυναίκα σως παρακαλει να της κρηε την άλήθειαν τόσο ολιγώτερον θέλει να την άκούση.

ΓΝΩΜΕΣ ΓΙΑ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Η γυναίκα δεν είναι πάντα άναγκάως με ην έπειθεί ο συζυγός της δεν είναι μαζί της.

Όσο σιενότερη η μέση της συζύγου τόσο πλαινότερος ο λογαριασμός του συζύγου.

Το χορήμα όυλει, αλλά και περπατεί και πετθ διαν εις όπλα μας, μαζί μας, στο σπίτι μας η γυναίκα.

Ο έρωτής έπιζέλειάρα πολλά - ο συζυγος γνωρίζει πάρα πολλά.

Η σημερινή γυναίκα καταβάλλει καθήφροντιδα για να ντυθθ όντως όποτε να προκύψη την περιοριστέραν προσοχήν του άνδρου και έπειτα προσβάλλεται αν ένας ξεξ της άλευθύνει τον λόγον.

Κάθε γυναίκα θα ήτο εύγροιστημένη και έντυχής μέσα σε τότσια αν δεν υπήρχε άλλη γυναίκα στον κόσμο ντυμέ η μεταξοτά.

Ο περιοριστός πανδορεύμενος κόσμος... άπεινώνεται εις την καρδιά του.

Το φυλίτι ένός πάθους άνάθε συνήθως λάνω στη σάχη ένός άλλου.

Όσο π... ήτερον η γυναίκα σως παρακαλει να της κρηε την άλήθειαν τόσο ολιγώτερον θέλει να την άκούση.

ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

(Ένω η αιλία πίπτει)

... Πί έπαθες και χειροκροτείς αυτό το νούμερ. Εωδ άδερφέ;

— Δεν χειροκροτώ τους ήθοποιούς, φίλε μου. Την αιλία χειροκροτώ - την αιλία.

ΤΟΝ ΠΛΗΡΩΣΕ

Ο θυμωμένος πελάτης (στο ρεσταυράν). - Γκαρζόν, δεν είσαι καλός ούτε για ζώα να σερβίζεις;

— Τέ γκαρζόν. - Κάτω έτι μπορώ, κύριε για να σάς εύχαριστήσω.

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΜΕ ΛΙΓΕΣ ΛΕΞΕΙΣ

Η μεγάλη Αμερικανική Έταιρεία του Πειρελαίου, της όποιας πρόεδρος είναι ο πλοιαύτορος άνδρωπος σόν κόσμο Τζών Ρον φέλλερ, κερδίζει από περιτιές ούσιας παλεις εις εργοστάσια πενήνια ζκατομμ' φράγκα το χρόνο.

Υπάρχουν εις το Λονδίον σήμερο 57 γυναίκες οδηγοί τραμ. Προτιμώτια ιώων εργασιών αυτήν πάντοτε εκείναι τώδθησασ οι σούργοι εξαμνησίουσ η έσο εις το πεδον της μάχης.

Αι Ρωσικαι έφημερίδες γαράφουν ότι 20,000 κινέζοι εργατάι μετ' εργασιών εις την Κίνα εις Ρωσικαν έπωλούς γεωργούς τους άργουδ, άντικασιότιτε τους γεωργούς οι όποιοι πολεμούσ εις την άμην.

Η κυβέρνησις του Λαναδά πληρώνει τους εν πολέμω κιαστας άνικάνους πρδς εργασιών σιραιωτίας σ' όνταξιν 13' φράγκων μηνιαίως.

Από 90,000 κινδουροκινδους ύπαλλήλους στην Άγγλία έμνας σιραιωτίων ήλικίας, αι 85,000 κατεργήσαν εις εν σιραιον προτου ψηφισθθ εν νομοσχέδιο της ύποχρεωτικής σιραιωτικής θητείας.

Το Αμερικανικόν τριπόλιον Βενιόθρον το όποιον εοχάτως έσασεν εις Σύνδον της Αστραλλας από τ' Αγιον Φραγκλίκον της Καλιφορνιας, αν τον σταθμόν άουριότιου Τδ λεγροσθήματα εν τον σταθμόν άουριότιου κερωτων εν Ν' Υερσέη δηλ. εξ άποστάσεως 9,000 μιλ'". Φνοικα ή άπόστασις αυτή άπο τελεί με' σήμερον το ρεκόρ.

να πολδ περιεργον έθιμον γάμον διαται μέχρι σήμερον εν Βοστανή της Γαλλιας. Σε κάποιαν έσορή τα κορίτσια παρουσιάζονται με κόκκινα φρονιατία που έχουν γύρους κίτρινοσ η ύποπρον. Ο άριθμόσ των γύρων δεικνύει την προικα του κοριότιου. Κάθε ύποπος γύρος συμβόλλει άγρονον 100 φράγκα, κάθε δε κίτρινος γύρος χροσάφι 1000 φράγκα. Οι άνδρες γαυρόδο άρου άποθαυμάζον το κορίτσι μετρούν τοδς γύρους και ύπολογίζον την προικα της. Φνοικα θπάροχον και μεροικα που κυττάζον πρώτα τοδς κίτρινοσ γύροσ και ύστερα το πρόσωπο...

Ο ναύαρχος Τζέλλικω λόγω της αγαθότητός του και της καλοσύνης του είναι γνωστός εις όλον το άγγλικόν ναυτικόν υπό το όνομα «άντιζέλλικω» (άγγελικός).

Όλοι οι άνελκιστήρες στο Βερολίνον δουλεύονται από γυναίκες. Έννοείται ότι αι άγγλικαι λέξεις αλιητ (άνελκιστήρ) και αλιηριμεν (δ εραγής του άνελκιστήρος) που θσαν γενικώς εν χορήσει κατηργήθησαν τώρα με τον πόλεμον. Αί έγνάτριαι των άνελκιστήρων όνομάζονται σήμερα αχιωσφράουετ.

Ένας φωτογράφος όνόματι Γκλις, από το Μπορολόιν ύπέγραψε συμβόλαιον με την γερμανικην κυβέρνησιν δια του όποιον άναλαμδάνει, χάριν της έξακριβόσεως των καταβιαισίων, να φωτογραφίση όλους τους κατοίκους της Πολωνίας της κατεχομένης υπό των Γερμανών. Υπολογίζεται ότι δ φωτογράφος αυτός θα φωτογραφίση πάντε εκατομμύρια πρόσωπα. Η φωτογραφική αυτή παραγγελία είναι η μεγαλειότερα που έγινε ποτέ σόν κόσμο.

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΣΒΕΝΤΖΟΥ

Κόρη
τσάκι
σου

Επεί τις φοβερές
έπεσ' στην πόλι
κι' όλ' τρομάζουν διαρκώς
μεγάλοι ή μικροί
και τρέχ' όλοι σίδη γιατρό
για να τον βάλη μπόλι,
μήν τύχη κ' κολλήσουνε
αρρώστεια φουρή.

Μπολιάσου εσύ, σαγουνδιότη,
που τραγουδάς τ' ασιτέγρια
βασιλιάς πάντα τη κοιλιά
και με-ά δυό σου χερά
Μπολιάσου, εσύ, ποικωτορά
κωρία Φεβρίκη
που σαν να ζιταν ζάχαρι
άπεριμας το ήκι.

Μπολιάσου εσύ τ' αμάωρη
και μαυρομάτα χη
που τρέχεις σίης τ' υνισσες
για να σου πούν την μού.

Μπολιάσου εσύ, κοπέλλα μου,
που φως το βλέμμα σου,
που φως φωτιές στα μάγουλα
κ' ήφαίστειο το αίμα σου.

Μπολιάσου εσύ όρε «Πειτεινός»
μήν πάθης κάνα κάλο
κ' όποτε εγώ στην «Κυριακή»
σουών ήάχω να πειράζω ;

Μπολιάσου Σβέντζο κουνενέ,
κ' εσύ μ' αιδούς μπολιάσου
κ' έχουν μικρόβια οι σίχοι σου
κι' αρρώστεια τα μυαλά σου.

Οι αναγγωδαί μου γραμμή
ας μπολιαστούνε όλοι
και για ασφάλεια ας δάλουνε
και στα δυό χέρια μπόλι.

Και θηλυκοί κι' αρσενικοί
ας έρθουνε σ' έμένα
που να μπολιάζω μ' έμαθαν
με τέχνη, ένα-ένα.

**Ζωή νάχουμε, όσο πάμε και πλη-
θαίνουμε**

Δέν έφτανε ο «Πειτεινός»
κι' ο «Μερακλής» ο Ίπλιτής,
ο Μίγας δέν μās έφτανε
κι' ο Πέτρος ο Νησιώτης.

Όστε εγώ δέν έφτανα,
όστε κι' αυτοί μου οι σίχοι,
πούνε σιό μάκρος κάποτε
δεδό μέτρα και μιιά πήχη.

Και γάσου ή «Εξαδέλφη» μας

μπλάνει κι' αυτή σιή μέση
και πέφτει σιήν παρέα μας
σαν ξαφνικό πεσκόι.

Είμαστε τώρα πειό πολλοί
σιής «Κυριακής» τ' ολίτι,
π' άξίζει να σηκάσουμε
κ' έμεις λίγο την μύτη.

Και σ' ήλους να φωνάζουμε.
— Έδώ έλάτε ούλοι
να δήτε ποιός είν' ο πανός
και ποιό τ' ο παραπούλι.

Τί είδα και τί δέν κτλ.

Είδα κ' εγώ σιήν Κηφισιό
τις κοπελλιές μελίσοι,
όπου κανένας άπορει
ποιά να προσηφιλήση.

Είδα και Ασοουτεριστιές
να παίζουτε τ' οίτσι
κ' είδα μαζή να παίζονται
κ' αίσθητοι άνθρωποι.

Είδα να μέσα σιό κλαδιά
κορημένα ή ζενγάρια,
τις όρα δ' αν άδύνανε
το άρονον τ' ο φαναρι.

Είδα και μπόνες διεθνείς
να δίνουτε μαθήματα
μέσ σιούς ροδώνες τούς πυκούς
και μέσα σι' άγιοκλήματα.

Είδα και νιόπιες και Σμωρηές
με μάτια όλο λάθη.
Ποδ' από μακρονά ήταν κωστανά
κι' από κοντά ήταν μαθη.

Είδα κ' εγώ σιήν Κηφισιό
όπως είδαν και άλλοι
και πράγματα και θαύματα,
που χάνεις τ' ο κεφάλι

Είδα... δέν έξερω να σās πώ
καλά-καλά τί είδα
γιατί όσες είδα μούπανε.
— Μας είδες ; Τώρα πήδα.

Η έκλογή μου

Κορίτσια μου ψηφιστέ με,
ψηφιστε με έμένα

ποδμα χαδιάσης και λεπτός
και μ' έχει ή μάνα μου ένα.

Σιήν κάλλη τ' ο χεράκι σας
άπλώστε με άγάπη,
και μέσ' σιήν κάλλη οίξετε
μιιά ψηφο για τ' ον κάλλη.

Κι' ας είν' οι ψηφοι και φιλιό
και χάδια ας είν' άκόμη...
πάντα εγώ θα σεβασθώ
τ' ον κοριτσιών την γνώμη.

Έλάτε σιό σαλόκι μου,
έλάτε έδώ κοντά μου
να αναπύξω σ' όλες σας
τ' ο νέο πρόγραμμά μου.

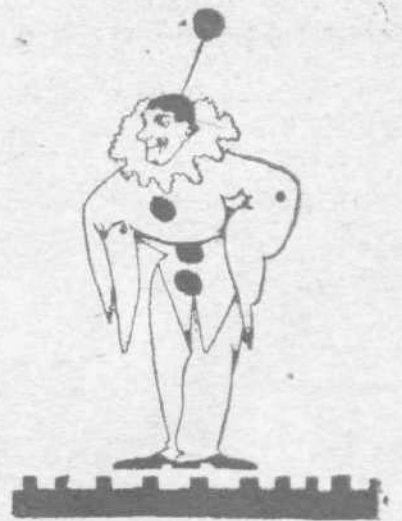
Μάτια γλυκά και κωστανά
και χερίλη κοραλλένια
καρδιά έρωτογέμιστη
και γλώσσα ζαχαρένια.

Όχι πολλά φορέματα
και ξεσκεπο κεφάλι,
μικρή για την άγάπη της
και σιό μυαλό μεγάλη.

Να μην σ' ογγράφη δ' οράματα
ούτ' επιθεωρήσεις
ούτε να έχη παλαιός
έρωτων άναμνήσεις.

Μέν θέλω κωστοπότηση
και ζωρηή κωστάσια,
να φεύγω από την πόρτα εγώ
κ' εκείνη απ' την ταράσια

Έπληρε φόρα ή γλώσσα μου
και λέει κι' έλο λέει...
«Τά ψάγια είνε σιόν ψαροά
και τ' ο τηράκι καίει...

Καλημέρα κορίτσια.— Μπολιαστήκατε
Ο Σβέντζος σας